

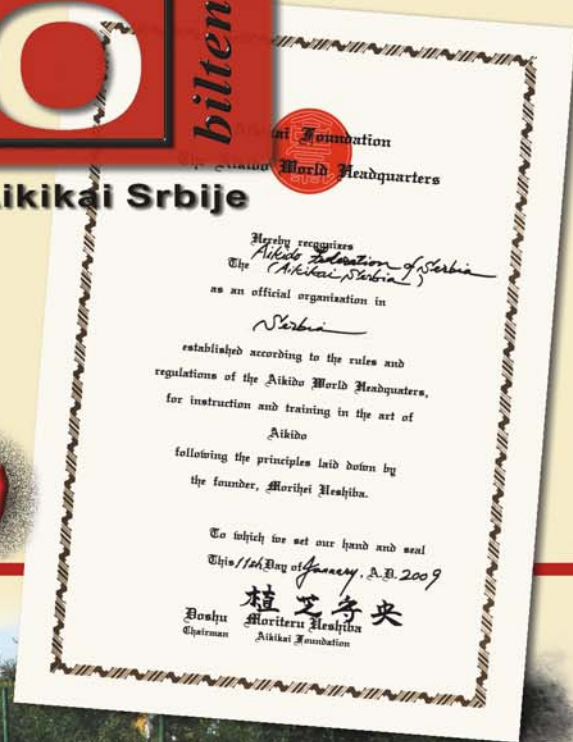

合気会 セルビア

AIKIDO

bilten

Aikido federacija Srbije - Aikikai Srbije

合気道

broj
9

godišnji bilten, februar 2010.

Аикидо ми се свиђа зато што

имам добру учитељицу
и имам добре другаре.

Учимо нове технике
аикида који је настао у Јапану

на аикидоу ми је лепо
зато што учимо како да се

одбранимо. Катрина нас учи
лепом понашању. Учи нас да

Аикидо је борилачка вештина
која развија сигурност. Велики аикидо

вештина је то врло лепа борилачка
вештина. Аикидо служи за

самозащиту и мир за напред.
Аикидо је вештина која може да
се вежба умиот живљена да се осећамо

правни мајстор. Свиђа ми се друштво
на аикидоу.

Мени се аикидо свиђа зато што
вежбамо падање. Ево пример кад сам

био код баба стоје онда је била
велика низбраца и ја сам се
залетео и пао из висине. Аикидо

ме брани од непријатеља. Волим кад
ме учитељица похвати и пађу.

Волим кад учитељица ми да
радим са нађом. Али неволим са
нађом зато што он се на тренинг

плућних. Аикидо је стварно добар
да поздравим кад учим

Сама реч Аикидо с
идеограма: АИ-што о
склад, КИ-што означа
биће и ДО-што оз
заједно би значило:
хармоније са нашим у
или како се најчешће
остваривању хармони
Универзума." Аикидо је
вештина настала на п
века. Њен творац је
Датум званичног наста
подине. Корен аикидоа
АИКИ-ЋУ-ЋУЦУ, с
феудалном Јапану.

САСТАВ Аикидо Луца Д

Мени се аикидо свиђа зато што
вежбамо падање. Ево пример кад сам
био код баба стоје онда је била
велика низбраца и ја сам се
залетео и пао из висине. Аикидо
ме брани од непријатеља. Волим кад
ме учитељица похвати и пађу.
Волим кад учитељица ми да
радим са нађом. Али неволим са
нађом зато што он се на тренинг
плућних. Аикидо је стварно добар
да поздравим кад учим

na koricama:
Deca o aikidou

Aikido klubovi AFS

članovi Aikido federacije Srbije

Aikido federacija Srbije
Aikikai Srbije

UPRAVNI ODBOR
Saša Obradović, predsednik
Igor Strahinić, potpredsednik
Nebojša Oklobdžija, sekretar
Novak Jerkov, blagajnik

SHIDOINI
Saša Obradović 5.dan
Novak Jerkov 5.dan

FUKUSHIDOINI
Nebojša Oklobdžija 4.dan
Edin Bečković 4.dan
Igor Strahinić 3.dan

Ispitna komisija sa DAN pojaseve
Saša Obradović 5.dan
Novak Jerkov 5.dan
Nebojša Oklobdžija 4.dan

AK "ARENA"
SC "Voždovac", Beograd
Fitness centar "D.D.", N. Bgd.
tel: 063 803.27.28
oklobdzija@sbb.rs
Nebojša Oklobdžija 4.dan

AK "BUDO"
Heroja Pinkija 2, Novi Sad
tel: 063 77.81.895
kula@neobee.net
Duško Kulačin 1.dan

AK "DAITOKAN"
OŠ "Dositej Obradović",
Požarevac
tel: 063 493.888
daitokan@ptt.rs
Aleksandar Punoš 2.dan

AK "I.K.E.D.A."
OŠ "Čele Kula", Niš
tel: 063 10.45.269
ikedae@eunet.rs
Igor Strahinić 3.dan

AK "I.K.E.D.A.2"
Doljevac
tel: 064 16.65.951
ikedae@eunet.rs
Srđan Đorđević 1.dan

AK "I.K.E.D.A.3"
MTŠ "12. februar", Niš
tel: 064.63.90.038
igor_s@eunet.rs
Milan Bošković 2.dan
Dejan Žikić 2.dan

AK "I.K.E.D.A.4"
"Gimnazija", Kruševac
tel: 064 19.67.424
ikedae@eunet.rs
Zoran Lukić 1.dan

AK "I.K.E.D.A.5"
Aleksinac
tel: 064 19.67.372
ikedae@eunet.rs
Stevan Đorđević 3.kyu

AK "KRALJEVO"
Kraljevo
tel: 064 16.12.064
aikido_kv@yahoo.com
Dejan Račić
Mirko Kovačević
Miodrag Gavrilović

AK "KYOFU"
O.Župančića 49, N. Beograd
tel: 063 868.888.3
kum@yahoo.com
Aleksandar Nikolić 3.dan
Ivan Todorović 2.dan

AK "SHIN KEN"
"Hala Sportova", N. Beograd
tel: 064 18.25.829
shinken1@scnet.rs
Novak Jerkov 5.dan

AK "SENSEI"
OŠ "Car Konstantin", Niš
tel: 062 21.21.56
sensei_Taske@yahoo.com
Ivan Tašić 2.dan

AK "ZEMUN"
SC "Barać", Zemun
tel: 064 125.10.71
aikikai@beotel.rs
Saša Obradović 5.dan
Katarina Novaković 2.dan

AK "YAMATO-KAN"
KUD "Gradimir", Beograd
tel: 064 124.1226
yamatokan@gmail.com
Edin Bečković 4.dan
Predrag Tadić 2.dan

AK "WAKIAI-KAN"
"Chartwell Scholl", Beograd
ktsuda@eunet.rs
Kanoko Tsuda 1.dan

fotografija:
O sensei, Morihej Uešiba.

“Put ratnika zasniva se na humanosti, ljubavi, i iskrenosti; suština ratničke smelosti odražava se u istinskoj hrabrosti, mudrosti, ljubavi i prijateljstvu. Naglašavanje fizičkih vidova ratničke veštine je besplodno, jer je moć tela uvek ograničena.”

Morihej Uešiba

broj

9

Urednik:

Saša Obradović

Saradnici:

Dragan Antić, Vesna Cvetković,
Ivana Čutura, Sanja Dimitrijević,
Tamara Drljević, Novak Jerkov,
Ivana Kovačević Katarina Novaković,
Nebojša Oklobdžija, Aleksandar Pavlović,
Aleksandar Punoš, Branimir Putnik,
Ivan Tašić, Ivan Todorović,
Snežana Todorović, Kanoko Tsuda,
Vlade Satarić, Dragana Vidanović,
Dejan Žikić.

Saradnici iz inostranstva:

Dr. Mire Zloh, London, Engleska
Slobodan Tabaković, Mn USA
Aleksandar Karišik, Mn USA

Dizajn, naslovna strana i DTP:

Saša Obradović

**Aikido federacija Srbije
Aikikai Srbije**

Štampa:

“Sapient graphics”, Beograd

Broj 9

tiraž 400 kom.

februar 2010.

tel. za informacije:

064 125.10.71

aikikai@beotel.rs

www.aiki.rs

Aikido federacija Srbije -

Aikikai Srbije

je zvanično priznata

organizacija od strane

AIKIKAI FOUNDATION

Aikido World Headquarters-a

Klubovi AFS	3
Sadržaj	5
Novosti 2009.	6
DOGADANJA 2009.	7
Seminar u Kruševcu, AK "IKEDA 4"	8
Seminar u Nišu, AK "IKEDA"	8
Seminar u Nišu, AK "Sensei"	8
Seminar u Novom Sadu, AK "Budo"	8
VIII Međunarodni aikido seminar 2009.	9
Seminar u Požarevcu, AK "Daitokan"	10
Ispit u Novom Sadu, AK "Budo"	10
Seminar u Kruševcu, AK "IKEDA 4"	10
VII seminar u Lukavcu, BIH	10
Seminar u Požarevcu, AK "Daitokan"	11
Embukai na Adi Ciganliji	11
Seminar u Nišu, AK "IKEDA"	11
Seminar u Nišu, AK "Sensei"	11
VIII Letnja aikido škola – Vrnjačka Banja 2009.	12
Ispit u Novom Sadu, AK "Budo"	13
Seminar u Požarevcu, AK "Daitokan"	13
IX Zimska aikido škola 2009.	14
30 godina AK "Zemun", 1980 – 2010.	14
Program za kyu pojaseve	20
Uslovi za kyu, dan pojaseve i zvanja	21
Polaganja za dan i kyu 2009.	23
AIKIDO	27
Intervju: "Kristijan Tisije sensei"	28
Ploveći zajedno sa kosmičkim vetrom, II deo	34
Razmišljanja o danovima i do-u (tao-u)	38
Vaš učitelj, vaš izbor	40
Shihan 5.kyu	41
Učitelji i učenici	43
UKUS BANZOVOG MAČA	45
Kagami Biraki	47

Novosti

iz aikidoa - kod nas i u svetu

Hombu Dojo Reknognition

Početak 2009. godine Aikido federacija Srbije - Aikikai Srbije je dobila Hombu Dojo Reknognition. Ta teška reč "rekongnišn" što znači u našem slučaju priznanje, dodeljena je Aikido federaciji Srbije nakon osam godina od njenog osnivanja. Osim novih prava koja nam daje ovo priznanje ono pokazuje i da Hombu dođu veruje da ćemo biti dostojni da i ubuduće širimmo aikido veštinu u duhu i u skladu sa idejom Moriheja Uešibe.

Sve promene doći će spontano, kao što se i dešava u životu dok si mlad i dok rasteš - a mi smo, iako u Srbiji postoji samo jedna aikido organizacija starija od nas, ipak jako mladi, tek nam je osam godina!

SAF - Fudimoto sensei u Šapcu

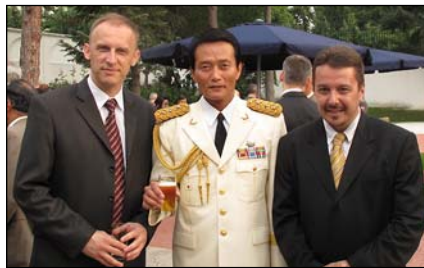

U Šapcu je 14. i 15. marta 2009. u organizaciji SAF održan seminar koji je vodio **Jodi Fudimoto** sensei 7.dan. Bilo je divno iskustvo videti ponovo svog senseija.

Sayonara Dan-san

Svečanim prijemom 29. juna 2009. u rezidenciji ambasadora g. **Toshioi Tsunozakija** obeležen je odlazak vojnog atašea Japana u našoj zemlji pukovnika **Masaaki Dana** i dolazak novog, pukovnika **Nakamura**.

Rastali smo se sa prijateljem, i obećali jedni drugima, da ćemo se naredni put sresti u njegovoj zemlji.

Sayonara Dan-san!

INTERNET

Od 12. marta 2009. web prezentacija Aikikai Srbije je na bržem serveru a imamo i 1Gb prostora za sadržaje. Davne 1997. godine smo počeli skromno, sa 1 Mb što je tačno 1.024 puta manje. Od aprila meseca je i novi naziv domena tj. adresa sajta je svima poznata: www.aiki.rs.

Početak septembra 2009, posle dvadesetak dana završeno je kompletno redizajniranje naše internet prezentacije. To je bila najveća intervencija ovakve vrste u poslednjih 12 godina.

Sajt trenutno sadrži blizu 4.000 fajlova od kojih skoro 400 tekstualnih "htm" strana.

Ambasada Japana

Povodom nacionalnog praznika Japana (pogledajte str.47), rođendana Cara Akihita u Skupštini grada Beograda je 8. decembra 2009. održan svečani prijem. Obležena je ujedno i 20-ta godišnjica od stupanja na tron Cara. Na prijemu je bilo nekoliko stotina zvanica iz diplomatskog i političkog života naše zemlje uključujući i nas nekoliko iz sveta japanskih borilačkih veština.

Saša Obradović 5.dan, Novak Jerkov 5.dan

Kagami Biraki ceremonijom se u džudo, aikido ili kendo klubovima u Japanu završava proslava Nove godine. Na taj dan se, jednom godišnje, u Aikikai Hombu dođu donose najvažnije odluke bitne za aikido organizaciju - toga dana se proglašavaju od strane Došua pojasevi od 5. do 8.dana.

Ove godine, na Kagami Biraki ceremoniji u Tokiju, 10. januara 2010. god. **Saša Obradović** i **Novak Jerkov** su promovisani u 5.dan.

Saša Obradović

Događanja 2009.

Aikido seminari
Polaganja
Embukai

fotografija:
Mire Zloh 4.dan, Zemun, 28. april 2009. god.

合氣道

Događanja

iz aikidoa - kod nas i u svetu

Igor Strahinić 3.dan

Seminar u Kruševcu

24. januar 2009.

"IKEDA4"

U subotu, 24. januara, dočeka nas je Kruševac – grad uvek nasmejan bez obzira na oblake i kišu. Sala Gimnazije već puna aikidoka željnih vežbanja koji su sa osmehom dočekali senseija Igora Strahinića i goste iz Niša.

Sav strah i nervoza zbog predstojećeg polaganja nestali su već sa prvim tehnikama.

Kruna dana bilo je veoma uspešno polaganje. Toliko zalaganja, truda, znanja i entuzijazma koje su pokazali kruševljani nagradeno je sa 25 novih zvanja.

Vesna Strahinić

Igor Strahinić 3.dan

Seminar u Nišu

25. januar 2009.

"IKEDA" Group

Jedanaestu godinu postojanja AK IKEDA počeo je radno. Najpre je održan veoma uspešan seminar u Kruševcu, a već sledećeg dana i u Nišu.

Pod dirigentskom palicom senseia Igora Strahinića (Hombu Dojo 3. dan) niški januarski aikido koncert trajao je nešto više od 4 sata.

Tema seminara bila je odbrana od Shomen-a. Naši najmlađi drugari (ne po godinama već po zvanju) imali su priliku da nauče šta je to Shomen kao i kako da odgovore na ovaj napad.

Vesna Strahinić

2009.

Saša Obradović 4.dan

Seminar u Nišu

8. februar 2009.

AK "Sensei"

Dana 8. februara 2009. godine održan je šesti po redu tradicionalni januarsko - februarski aikido seminar, pod vođstvom g. Saše Obradovića Hombu dođo 4.dan. Seminaru su prisustvovali pored članova kluba „Sensei“ i članovi klubova „Bushido“ i „Cunami“ iz Niša. Uživali smo u vežbanju i novim tehnikama koje nam je sensei Saša prezentovao, na njemu jedinstven način.

Završetak seminara obeležilo je uspešno polaganje za 12 novih pojaseva.

Ivan Tašić

Saša Obradović 4.dan

Seminar u Novom Sadu

21. februar 2009.

AK "Budo"

U subotu, 21. februara 2009. godine je održan seminar u organizaciji AK "BUDO". Seminar je vodio Saša Obradović 4.dan, predsednik Aikido federacije Srbije. Gosti su bili: Katarina Novaković 1.dan, AK "Zemun"; Predrag Tadić, 2.dan, AK "Yamatokan"; Aleksandar Nikolić, 2.dan, AK "Kyofu", i bilo je prisutno još 20-ak redovnih vežbača kluba.

Duško Kulačin

Gordon Jones 6.dan

Philip Smith 6.dan

VIII međunarodni seminar

Zemun

27 -29. mart 2009.

Na seminaru je prisustvovalo 103 učesnika iz naše i drugih aikido organizacija. Dva instruktora, 10 sati treninga i kao po običaju tvrde strunjače. Na seminaru se osećala nova energija, sa raznih strana i pamtićemo ga sigurno po tome. U nedelju je, nakon prepodnevno treninga, održan ispit nakon koga smo

dobili 11 novih dan pojaseva. Ovaj ispit je bio izuzetan po mnogo čemu i prvi je nakon priznanja naše organizacije od strane Hombu dođoa. Dobili smo uskoro i novu generaciju izdajnika, sigurno ne i poslednju, što je takođe sasvim očekivano. Hvala Ivani Čuturi na odličnim fotografijama sa ispita.

Saša Obradović 4.dan

Seminar u Požarevcu

28. februar 2009.

AK "Daitokan"

Na starom mestu, nakon treninga u Požarevcu.

Saša Obradović 4.dan

Seminar u Kruševcu

"IKEDA4"

18. april 2009.

Seminar u Kruševcu bio je posvećen aiki tantou, odnosno odbrani od noža.

Saša Obradović 4.dan

Ispit u Novom Sadu

25. april 2009.

AK "Budo"

Na aprilskom ispitu održanom u aikido klubu u Novom Sadu 18 članova je dobilo viši pojas. Nakon ispita održan je kraći trening.

Saša Obradović 4.dan

VII seminar u Lukavcu - BiH

29 -31. maja 2009.

AK "Gard"

G A R D

Od 29. do 31. maja 2009. godine održan je 7. aikido seminar u Lukavcu, BiH. U subotu popodne je održana demonstracija džudoa i aikidoa. Hvala

Dušku, Mariji, Edhiri, Merimi, Melisi, Kristini, Jasminu, Ameli, Sanelu - i posebnu našem domaćinu Davidu na prelepim trenucima.

Saša Obradović 4.dan

Seminar u Požarevcu

6. jun 2009.

AK "Daitokan"

Dana 6. juna 2009. održan je drugi seminar u 2009. godini u Požarevcu. Seminar je vodio Saša Obradović uz asistenciju Kanoko, Edina i male Tare.

Aikido federacija Srbije

Embukai na Adi Ciganliji

5 -7 . juna 2009.

Beograd

Od 5 - 7. juna 2009. održan je "5. Belgrade Sport Fest" na Adi Ciganliji u Beogradu. Na ovoj višednevnoj prezentaciji sportova na otvorenom učestvovali su i članovi iz svih beogradskih aikido klubova naše organizacije.

Saša Obradović 4.dan

Seminar u Nišu

27. jun 2009.

"IKEDA" Group

Krajem juna AK "IKEDA" organizuje tradicionalni seminar kojim se obeležava kraj sezone. Nakon dva dvosatna bloka treninga održan je ispit za kyu poja-seve za članove svih pet IKEDA klubova.

Saša Obradović 4.dan

Seminar u Nišu

28. jun 2009.

AK "Sensei"

Po očekivanoj vrućini održan je tradicionalni letnji seminar AK "Sensei" u Nišu. Nakon četiri sata vežbanja usledio je veliki ispit za učeničke pojaseve - dobili smo, između ostalih, dva nova 1.kyu-a. Hvala Katarini Novaković na podršci tog vikenda.

Saša Obradović 4.dan, Hombu dođo Shido in
Novak Jerkov 4.dan, Hombu dođo Shido in

VIII letnja škola Aikikai Srbije

Vrnjačka Banja

3 – 9. avgusta 2009.

Poslednje dve letnje škole, prošlogodišnja i ovog leta u Vrnjačkoj Banji bile su drugačije od svih predhodnih. To zapravo i nisu bili seminari u klasičnom smislu - pre se radilo o stručnom kursu namenjenom starijima po pojasu, prvenstveno instruktorima. Imali smo želju da sve najbitnije u proteklih 30 godina vežbanja štapa i mača u aikidou sistematizujemo i povežemo na jednom mestu. Rezultat ovoga je 16 sati treninga na prošlom i 15 sati na ovom aikido seminaru.

Uslovi za vežbanje su ove godine bili odlični. Bilo je grozno vreme za kupanje na bazenu tokom većeg

dela nedelje, ali idealno vreme za trening izvan sale. Seminaru je prisustvovalo 43 učesnika i na njemu su uručene diplome prisutnim kandidatima sa zadnjeg ispita za dan. Od sledećeg seminara u Vrnjačkoj Banji držaće se i pomenuti ispit za dan pojaseve.

Iskoristili smo priliku ove godine i u dva navrata posetili obližnji Goč i počastili se izuzetnim pas-trmkama iz planinskog ribnjaka uz druge mnogobrojne domaće specijalitete po vrlo pristupačnim cenama.

Do ponovnog susreta na istom mestu.

Saša Obradović

Saša Obradović 4.dan

Ispit u Novom Sadu

AK "Budo"

7. novembar 2009.

Novembarски ispit u Novom Sadu 2009. je ove godine protekao bez snega i leda što je bila velika novost! Na ispitu je bilo 13 dobrih kandidata za uglavnom dečije kyu pojaseve.

Vrnjačka Banja, avgust 2009.

Saša Obradović 4.dan

Seminar u Požarevcu

AK "Daitokan"

21. novembar 2009.

Tradicionalno tokom novembra, i ove godine održan je seminar u Požarevcu.

Saša Obradović 5.dan, Hombu dođo Shido in
Novak Jerkov 5.dan, Hombu dođo Shido in

IX zimski seminar Aikikai Srbije

26–27. decembra 2009.

Zemun

Deveti, skoro jubilarni, seminar Aikido federacije Srbije okupio je 78 učesnika iz svih klubova federacije, uz prisustvo gostiju iz AK “Centar”. Nakon ledene nedelje vikend je bio prijatan i temperatura u dođou u Ševinoj je bila idealna za vežbanje.

Hitoemi, Tai No Henko, Shomen Uchi, su bile neke od otvorenih oblasti tokom seminarara.

Tokom seminarara, u subotu, održan je ispit za kyu pojaseve. Dan kasnije, u nedelju, održan je drugi ispit za dan ove godine, što će biti praksa i ubuduće. Zoran Lukić je položio za Sho dan. Ovoga puta nije bilo kandidata za drugi i treći dan.

Nakon 12 sati na tatamiju ovim seminarom smo obeležili kraj ove, za naš aikido, izuzetne godine.

30 godina AK "Zemun" 1980 - 2010.

Saša Obradović

Godine 2010. aikido klub "Zemun" obeležiće 30 godina od svog osnivanja i neprekidnog rada.

Nemoguće je u jednom tekstu pomenuti sve ljude i sve događaje u ovako dugom periodu. Izostavljeni događaji mi sigurno neće zameriti a verujem da neće ni ljudi koji ne budu pomenuti ili to ne bude na po njima pravi način.

Ovo neće biti ego priča o proslavi mojih godina vežbanja, mojim uspesima i meni uopšteno, 30 godina kluba je jubilej svakoga ko je bio prisutan makar i na jednom treningu i ugradio sebe u zajedničku priču. Onima koji su bili deo kluba najduže – i zadovoljstvo će im biti srazmerno tome. O sebi pisati objektivno je nemoguće i težište će biti na drugima, akterima proteklih događaja. Iznositi samo godine uz komentare bi ličilo na račun iz prodavnice, a retko koga će zanimati i patetične priče "o starim dobrim vremenima" i o ljudima koje ne poznaju.

Ustvari, ovo je težak zadatak!

1980 – 1988.

Klub je počeo sa radom 1980. godine u SC "Pinki" i ovo ime je nosio sve do 1998. godine od kada se zove AK "Zemun".

Iako nam to tada nije bilo preterano bitno, uslovi za vežbanje su bili očajni. Sala koju smo smatrali za svoj dođo je bio do pola po visini lesonitom pregrađen deo većeg ugaonog prostora, bez grejanja, u polusuturenu, često sa razbijenim prozorima u sred zime. Seiza u ledenoj sali, sneg ulazi kroz prozor a nikome na pamet ne pada da nosi majcu ispod kimona ili slučajno da nazuje čarape!

Osnivač i prvi trener kluba bio je Njegoš Đaković danas instruktor AK "Istok" iz Beograda. Njegoš je imao redak talenat da ljude moti-

više i veže za sebe i svi smo ga voleli i smatrali učiteljem i prijateljem. Od aikidoka sa najvišim zvanjima u našem aikidou danas, posle toliko godina aktivno je skoro desetak nas koji smo zajedno sa njim vežbali u tom podrumčetu 80-tih godina. Sa druge strane, bio je besкраjno neodgovoran, njegova kašnjenja na treninge bila su redovna, ako bi se uopšte i pojavio, i posle raznih gluposti u privatnom životu otišao je iz aikidoa na dosta godina.

Broj učesnika na treninzima je tih godina retko prelazio dvadesetak, a prolaznost kroz klub je bila ogromna, oko 100 po sezoni. Ovo ne treba da čudi pošto je sve do 1990. godine kada Novak Jerkov

1984.

otvara AK "Novi Beograd" (današnji AK "Shin Ken"), "Pinki" bio jedini aikido klub u Zemunu i na Novom Beogradu.

Od 1980. počeli su da vežbaju u klubu Radojica Mirković poznatiji kao Deda Radojica i Zoran A. Stančević - Šumonja, početkom 1982. Renata Macko, danas gospođa Jocić. U klubu je bilo više devojaka nego muškaraca.

Radojica Mirković je sa prekida vežbao u klubu sve do 1998. Godinu dana kasnije, 1999. i g. Stančević prelazi u drugi klub. Renata u klubu ostaje kratko, do kraja 1983. godine. Ubrzo odlazi u Švajcarsku gde i danas živi i trenira.

Sredinom 1984. godine počinje da trenira u klubu i Dragana Radojičić, danas gospođa Đaković.

Zoran A. Stančević - Šumonja je prestao da trenira sa 2.danom, Radojica Mirković sa trećim, Dragana vežba i dalje i danas je 4.dan, a Renata trenutno ima 5.dan.

Zoran Obradović se nekako zatekao u klubu tih godina, ali ne zadugo - ubrzo je promenio klub, jedan od mnogih u godinama koje će slediti.

Od oktobra 1982. počinju da vežbaju Novak Jerkov i Saša Obradović s tim što je g. Jerkov počeo 10 dana ranije - bitan podatak za precizne aikido hroničare! Za Novaka se ne sećam, ali ja sam pre prvog treninga kupio džudo kimono u "Slovenijašportu" i nabavio štap tj. đo u poljoprivrednoj apoteci - tamo je prodavan pod imenom "držalja za grabulju".

Nekoliko meseci nakon Novaka i mene počinje da vežba Mire Zloh koji nakon par godina napušta zemlju i odlazi u London gde živi i trenira i danas. Mire ima trenutno 4.dan.

1983. počinje da vežba i Miloš Pavlović - Paja, mnogo poznatiji među kendistima. Paja je položio za prvi dan 1990. godine.

Krajem osamdesetih do jeseni 1990. u klubu je vežbala grupa studenata iz arapskih zemalja. Smenjivali su se i jedni dovodili druge, ali je Atif Amin bio poseban. U predvečerje naših ratova vratio se u Irak gde se već ratovalo. Srećom, naš prijatelj je živ i zdrav, danas ima 3.dan i koliko mi je poznato, nakon Srbije, Iraka i Engeske živi u Jordanu.

1988 – 2000.

Od pre 1987. u praksi, ali od 1988. godine zvanično, sve do danas, treninge u klubu vodi Saša Obradović.

Februara meseca 1988. Saša Obradović i Zoran A. Stančević dobijaju Sho dan na ispitu u Beogradu pred Fuđimoto senseijem i postaju prve Yudanshe tj. majori koji su dobili dan pojas u klubu, 8 godina od njegovog osnivanja. Godinu i po kasnije, leta 1989. na seminaru na Krku u Hrvatskoj, isti pojas dobijaju i Novak Jerkov i Dragana Đaković.

Početkom 1991. Saša Obradović polaže za 2.dan na seminaru u

Beogradu. Nakon ovog seminara preko četiri godine nije bilo FuđimotoSenseia u Beogradu, a time ni ispita za dan. Već nam se tada "dogodio narod", počeli su ratovi, nikom se ovde nije dolazilo...

Početakom 1994. u dnevnoj sobi gospođice Snežane Todorović zvane Pile, u Zagorskoj ulici u Zemunu, četiri beogradska kluba osnivaju Jugolovensku Aikido Federaciju – JAF. Ambiciozna želja nam je bila da od predhodnog aikido društva koje se zvalo po Beogradu i asociralo time na organizaciju lokalnog karaktera odmah svoje delovanje usmerimo na celu državu Jugoslaviju koja je već tad a bila poprilično skraćena. Sve se to dešavalo u godini nakon 1993. čuvenoj po platama od nekoliko maraka i vremenu kad smo svi bili milijarder. Od deset osnivača ove organizacije 7 su bili članovi našeg kluba.

Marta 1995. pomenuti JAF organizuje, što tada nismo znali, poslednji seminar sa Fuđimotom kao tehničkim direktorom našeg aikidoa. Seminar je bio u "Pinkiju", u velikoj sali sa stotinu šarenih kofa obešenih o plafon.

Zahvaljujući Saši Mihajloviću, Malom Saletu, imali smo po prvi put i sponzore: "BK" kompaniju i Telekom Srbije. Dobijeni poprilični novac smo potrošili trudeći se da se pred sobom i pred gostima pokažemo ozbiljnijim nego što smo zapravo bili. Pored ostalih polagača, Saša Obradović je polo-

žio tada za 3.dan, Novak Jerkov i Radojica Mirković za 2.dan, Saša Mihajlović za Sho dan. Bio je to veliki seminar i održan je nezaboravan embukai u sklopu njega.

Nedugo nakon seminara, 1995. i naredne godine instruktori AK "Zemun" držali su kurs samoodbrane pripadnicima obezbeđenja "BK" kompanije.

Godine 1997. Ikeda sensei umesto Fuđimotom dolazi na mesto tehičkog direktora JAF. Godine 1995. u Trnavi u Slovačkoj dogovoren je njegov dolazak, a sredinom juna 1996. na seminaru u istom mestu Novak Jerkov i Saša Obradović konkretno dogovaju njegove buduće dolaske u Jugoslaviju. Prvi seminar je protekao bez ispita za dan, pola godine kasnije na seminaru u SC "Pinki" u Zemunu novembra 1997. godine ispit je najzad održan. Stasala je cela generacija u klubu koja je položila za Sho dan - bilo ih je čak sedmoro od ukupno osam kandidata. I naredni, treći seminar sa Ikeda senseijem bio je u Zemunu.

Tih godina i dalje vežbamo u starom prostoru s tim da nam veći deo godine novopridošli kik bokseri stavljaju veliki ring u sred sale a mi postavljamo preostale nepokradene strunjače, što na njemu, što oko njega.

Septembra 1998. posle 18 godina u Pinkiju dođo se seli u OŠ "Petar Kočić" u Prvomajskoj ulici u Zemunu. Imali smo tada samo skromnih 41m² svojih strunjača, ubrzo još 13m² i koristili još 20 m² od džudo kluba koji je već vežbao u istoj školi. Posle mnogo godina trenirali smo najzad u sali koja se zimi pomalo i grejala. Klub se te godine registruje pod imenom koje nosi i danas.

Te jeseni 1998, posle našeg višegodišnjeg bezuspešnog negovaranja, Radojica Mirković, Zoran Mičić i Eror Venera pokreću klub "Integral". Nakon godinu dana ovaj klub pozajmljuje ime "Novi Beograd" kako se 6 godina zvao već pomenuti drugi aikido klub.

2000 – 2006.

Decembra 2000. godine JAF se deli (na njihovu nesreću ne i poslednji put) na dva dela i AK "Zemun", "Shin Ken" i "Novi Beograd" osnivaju "Aikido federaciju Srbije – Aikikai Srbije".

2006.

Predsednik ove organizacije, od osnivanja do danas je autor teksta koji trenutno čitate.

U leto 2002. u sali OŠ "Petar Kočić", Vilijam Smit Shihan je održao prvi seminar u godinama koje će obeležiti UKA Shihani i Shidoini. Na velikom ispitu dobili smo u klubu 4 pojasa drugog dana. Na tom seminaru je i Saša Obradović položio za 4.dan.

Do 2009. godine održano je nakon ovog još 7 međunarodnih seminara u Zemunu koje je vodio Filip Smit sensei, samostalno ili zajedno sa Gordon Džons Shihanom.

U aprilu 2004. smo imali 24 m² novih strunjača u sali. Vežbali smo, činilo nam se tada, na ogromnih 108 m² tatamija.

Krajem 2002. se vraćamo u "Pinkij" gde ćemo do 2006. promeniti gotovo sve raspoložive sale i konačno napustiti ovaj poslovno, obrazovno - trgovinski,

najmanje sportski centar. Trenirali smo u sali sa keramičkim pločicama i povadenim radijatorima, sali bivše streljane bez ventilacije i najzad u niskoj, ali prijatnoj i urednoj sali karate kluba smeštenoj u nekadašnjoj galeriji "Pinkija".

Dana 7. decembra 2004. u dođou AK "Zemun" (u tom periodu to je već pomenuta streljana) održana je konferencija za novinare i svečana ceremonija potpisivanja Ugovora o donaciji Japanske fondacije i Aikido federacije Srbije. Dobili smo od vlade Japana 840 m² tatami strunjača. Ove nove strunjače su nam omogućile otvaranje novih klubova i poboljšanje uslova za treniranje u postojećim. Bila je ovo prva japanska donacija ove vrste bilo kojoj aikido organizaciji u zemlji.

Krajem 2004. Radosav Dakić 2.kyu se vraća iz kluba u rodni Bogatić i pokreće AK "Katana". Posle godinu dana klub nažalost prestaje sa radom.

Od januara 2005. i naredna tri meseca pripadnici obezbeđenje Ambasade Japana vežbaju sa nama na redovnim treninzima u AK "Zemun". Želja konzula ambasade je bila da treninzi ne budu u okviru posebnog kursa već da njihovo osoblje oseti duh Japana i tradicionalan način podučavanja u našem aikido klubu. Ovo je bilo veliko priznanje za nas.

Istog meseca 2005. počeo je sa radom aikido klub "Yamato-kan" na Vračaru koga od osnivanja vode Edin Bečković 4.dan i Predrag Tadić 2.dan.

Iste nedelje otvoren je i "Kyofu" dođou na Starom Gradu. Treninge vodi, kada ne nađe zamenu, Aleksandar Nikolić - Kum 3.dan. Danas ovaj klub treninge održava na Novom Beogradu.

Novembra 2005. Kanoko Tsuda 1.dan u britanskoj "Chartwell" School u Beogradu pokreće klub "Wakiai-kan".

Dana 26. avgusta 2005. u dođou

2009.

AK "Zemun" održana je ceremonija svečanog uručivanja donacije Ambasade Japana Aikido federaciji Srbije. Japansku delegaciju je predvodio ambasador Japana gospodin Rjuichi Tanabe koji se ovom prilikom i oprostio sa nama pošto je ubzo otišao iz Beograda.

2006 – 2010.

Od septembra 2006. dođo AK "Zemun" se najzad premešta iz SC "Pink" u SC "Barač" koji se nalazi u ulici neobičnog imena, Ševinoj br.16, u Zemunu gde i danas održavamo treninge.

Početakom 2009. godine "Aikido federacija Srbije - Aikikai Srbije" dobija "Hombu Dojo Recognition". Ovo važno priznanje je dodeljeno našoj organizaciji nakon osam godina od njenog osnivanja. Novak Jerkov i Saša Obradović imenovani su istovremeno za Hombu dođo Shidoine.

Nakon poduže priče o proteklm godinama i decenijama došli smo i do današnjih dana. Klub trenutno

treninge održava tri puta sedmično u velikoj, urednoj sali na 190m² tatamija u dve odvojene grupe, za starije i za decu. Dečiju grupu, već dve godine uspešno vodi Katarina Novaković 2.dan.

Davne 1980. godine, kada je klub osnovan nije se vodila kompjuterska baza članova (nije bilo kompjutera u gradu, osim par onih sa bušenim karticama za čiji smeštaj bi vam trebala poveće soba i to ne za kartice, nego za skalameriju) ali je procena da je u proteklm godinama oko 2.000 ljudi vežbalo sa nama. Od ovog broja, da istraju i dođu do dan pojasa je uspelo ukupno 31.

Pre samo nekoliko nedelja na Kagami Biraki ceremoniji u Tokiju, 10. januara 2010. godine Saša Obradović i Novak Jerkov su od

strane Aikido Došua Moriteru Uešibe promovisani u nosioce Hombu dođo 5. dana.

Na kraju, tekst o 60 godina AK "Zemun" ćete verovatno čitati na nečemu što će zameniti internet i ovaj časopis 2040. godine, a nadam se da će bar autor, verovatno gluv i sa bar nekakvom kosom, i tog teksta biti ovaj isti.

Do tada Zem(un)ljani – neka Sila bude sa vama!

u Zemunu,

19. januara 2009. god.

2009.

Program za kyu pojaseve

6.kyu

UKEMI (padovi), TAISABAKI (kretanja)

Tachiwaza:

Katatetori Aihanmi:	Iriminage	
Katatetori Aihanmi:	Kotegaeshi	
Katatetori Aihanmi:	Ikkyo	omote i ura
Katatetori Aihanmi:	Shihonage	omote i ura
Katatetori Aihanmi:	Uchikaitensankyo	omote

5.kyu

SHIKKO (kretanje na kolenima)

Tachiwaza:

Shomenuchi:	Ikkyo	omote i ura
Shomenuchi:	Nikyo	omote i ura
Shomenuchi:	Kotegaeshi	
Katatetori:	Shihonage	omote i ura
Katatetori:	Ikkyo	omote i ura
Katatetori:	Udekimenage	irimi i tenkan
Katatori:	Ikkyo	omote i ura

Suwarlwaza:

Shomenuchi:	Ikkyo	omote i ura
Katatori:	Ikkyo	omote i ura
Ryotetori:	Kokyu Ho	

4.kyu

Tachiwaza:

Katatetori:	Tenchinage	
Katatetori:	Nikyo	omote i ura
Ryotetori:	Iriminage	
Ryotetori:	Shihonage	omote i ura
Ryotetori:	Tenchinage	
Ryotetori:	Udekimenage	
Ryotetori:	Ikkyo	omote i ura
Ryotetori:	Kokyunage	
Katateriyotetori:	Kokyunage	
Shomenuchi:	Sankyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Shihonage	omote i ura
Yokomenuchi:	Iriminage	
Yokomenuchi:	Kotegaeshi	
Yokomenuchi:	Udekimenage	omote i ura
Chudantsuki:	Iriminage	
Chudantsuki:	Kotegaeshi	
Chudantsuki:	Udekimenage	
Chudantsuki:	Uchikaitensankyo	
Jodantsuki:	Ikkyo	omote i ura

Suwarlwaza:

Shomenuchi:	Nikyo	omote i ura
Shomenuchi:	Iriminage	
Katatori:	Nikyo	omote i ura

3.kyu

Tachiwaza:

Katatetori:	Uchikaitennage	
Katatetori:	Sankyo	omote i ura
Katatetori:	Yonkyo	omote i ura
Kataryotetori:	Ikkyo	omote i ura
Katateriyotetori:	Nikyo	omote i ura
Katateriyotetori:	Kotegaeshi	
Ryotetori:	Kotegaeshi	
Ryotetori:	Kokyunage	
Shomenuchi:	Yonkyo	omote i ura
Shomenuchi:	Gokyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Ikkyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Uchikaitensankyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Tenchinage	
Chudantsuki:	Sankyo	omote i ura
Chudantsuki:	Hijikimeosae	
Chudantsuki:	Sotokaitennage	

Ushiwaza:

Ryotetori:	Ikkyo	omote i ura
Ryotetori:	Nikyo	omote i ura
Ryotetori:	Sankyo	omote i ura
Ryotetori:	Hijikimeosae	
Ryotetori:	Kotegaeshi	
Ryotetori:	Shihonage	
Ryotetori:	Iriminage	

Suwarlwaza:

Shomenuchi:	Kotegaeshi	
Shomenuchi:	Sankyo	omote i ura
Shomenuchi:	Iriminage	
Katatori:	Sankyo	omote i ura

2.kyu

Tachiwaza:

Shomenuchi:	Jiyuwaza	
Shomenuchi:	Gokyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Nikyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Sankyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Yonkyo	omote i ura
Katateriyotetori:	Iriminage	
Katatori Menuchi:	Ikkyo	omote i ura
Katatori Menuchi:	Shihonage	
Katatori Menuchi:	Kotegaeshi	
Katatori Menuchi:	Iriminage	
Katatori Menuchi:	Koshinage	
Munetori:	Ikkyo	omote i ura
Munetori:	Sankyo	omote i ura
Munetori:	Shihonage	
Jodantsuki:	Nikyo	omote i ura
Jodantsuki:	Sankyo	omote i ura

Ushiwaza:

Ryokatatori:	Ikkyo	omote i ura
Ryokatatori:	Nikyo	omote i ura
Ryokatatori:	Sankyo	omote i ura
Ryokatatori:	Iriminage	
Ryokatatori:	Kotegaeshi	
Ryohijitori:	Kotegaeshi	
Ryohijitori:	Iriminage	
Katatetori	Ikkyo	omote i ura
Kubishime:		
Eritori:	Ikkyo	omote i ura

Suwarlwaza:

Shomenuchi:	Yonkio	omote i ura
Shomenuchi:	Sotokaitennage	
Ryokatatori:	Ikkyo	omote i ura
Chudantsuki:	Kotegaeshi	
Jodantsuki:	Ikkyo	omote i ura

I.kyu

Tachiwaza:

Munetori Menuchi:	Ikkyo	omote i ura
Munetori Menuchi:	Nikyo	omote i ura
Munetori Menuchi:	Sankyo	omote i ura
Munetori Menuchi:	Koshinage	
Jodantsuki:	Yonkyo	omote i ura
Jodantsuki:	Iriminage	
Jodantsuki:	Shihonage	omote i ura
Jodantsuki:	Sotokaitennage	
Jodantsuki:	Ushirokiritoshi	
Jodantsuki:	Koshinage	
Yokomenuchi:	Jiyuwaza	
Chudantsuki:	Jiyuwaza	

Ushiwaza:

Ryotetori:	Yonkio	omote i ura
Ryotetori:	Kokyunage	
Ryotetori:	Koshinage	
Katatetori		
Kubishime:	Sankyo	
Katatetori		
Kubishime:	Hijikimeosae	
Eritori:	Ikkyo	omote i ura
Eritori:	Sankyo	omote i ura
Eritori:	Koshinage	

Suwarlwaza:

Shomenuchi:	Jiyuwaza	
Ryokatatori:	Sankyo	omote i ura
Ryokatatori:	Yonkio	omote i ura
Katatori Menuchi:	Iriminage	
Katatori Menuchi:	Kotegaeshi	
Katatori Menuchi:	Kokyunage	

Hanmihantachiwaza:

Katatetori:	Ikkyo	omote i ura
Katatetori:	Shihonage	omote i ura
Katatetori:	Uchikaitennage	
Ryotetori:	Shihonage	omote i ura

Osnove štapa (do) i mača (boken)

Uslovi za kyu, dan polaganja i zvanja

1. Vremenski uslovi

- 1.1. Vremenski uslov između ispita za kyu pojaseve nije striktno definisan.
- 1.2. Kod ispita za dan pojaseve postoje vremenski uslovi.

2. Takse i godišnja aikikai članarina

- 2.1. Na ispite za kyu i dan pojaseve mogu izlaziti samo članovi Aikido federacije Srbije sa izmirenom godišnjom članarinom za tekuću godinu.
- 2.2. Na ispite za kyu i dan pojaseve mogu izlaziti samo članovi Aikido federacije Srbije koji uplate ispitnu taksu pre ispita. Kandidatima se, ako ne polože, taksa vraća u celini.

3. Drugi uslovi

3.1. Za izlazak na ispit neophodna je saglasnost trenera.

3.2. Za KYU pojaseve kandidat mora imati između ispita najmanje:

pojas	broj potrebnih treninga	seminara
za 12 - 7. kyu	26	- -
za 6. kyu	26	- -
za 5. kyu	40	1 seminar
za 4. kyu	50	1 seminar
za 3. kyu	60	1 seminar
za 2. kyu	80	1 seminar
za 1. kyu	110	2 seminara

3.3. Za DAN pojaseve kandidat mora imati između ispita:

POJAS		
za 1. dan	1 godinu	110 treninga, 2 seminara, najmanje 17 godina starosti
za 2. dan	2 godine	Redovno vežbanje ¹⁾
za 3. dan	3 godine	Redovno vežbanje ¹⁾
za 4. dan	4 godine	Redovno vežbanje ¹⁾ najmanje 25 godina starosti, kratki esej napisan u periodu od 6 meseci pre ispita. Pojas se može dobiti i od Hombu dođo na preporuku organizacije.
za 5. dan	5 godine	Na preporuku organizacije odluku o promociji donosi Hombu dođo
za 6. dan	6 godine	Na preporuku organizacije odluku o promociji donosi Hombu dođo

¹⁾redovno vežbanje podrazumeva pohađanje treninga i seminara

4. Fukushidoin, Shidoin, Shihan

4.1. Titule: Fukushidoin (Fukušidoin), Shidoin (Šidoin) Aikido federacije Srbije. Hombu dođo evidentira nosioce ovih zvanja na preporuku "Aikido federacije Srbije – Aikikai Srbije".

4.2. Titula: Shihan (Šihan)

Hombu dođo odlučuje o ovoj najvišoj tituli na preporuku organizacije po posebnoj proceduri.

4.3. Potrebni uslovi:

ZVANJE	
Fukushidoin	Najmanje 2 godina od dobijanja 3. ili 4. dana ²⁾ . Aktivno učestvovanje u radu organizacije. Vođenje aktivnog kluba.
Shidoin	Najmanje 3 godina od dobijanja 4.dana ²⁾ . Aktivno učestvovanje u radu organizacije. Vođenje aktivnog kluba.
Shihan	Aktivno učestvovanje u radu organizacije. Vođenje aktivnog kluba. Kvalitetne osobine ličnosti.

²⁾U tabeli su dati minimalni uslovi, ne radi se o podrazumevanim vremenima.

4.4. Kyu pojaseve dodeljuje Aikido federacija Srbije, ispite drže Fukušidoini i Šidoini AFS.

4.5. Dan pojaseve dodeljuje Aikikai Hombu Dođo, ispite drži ispitna komisija AFS.

Polaganja za kyu i dan

polaganja za kyu i dan

2009.

u periodu od 1. januara 2009. do 31. decembra 2009. godine

2009. god.

KRUŠEVAC, 24/01/2009.

**AK "IKEDA 4",
Igor Strahinić**

Luka Milovanović	6 ^o KYU
Nada Milovanović	6 ^o KYU
Đorđe Milošević	6 ^o KYU
Teodora Milošević	6 ^o KYU
Luka Ristić	6 ^o KYU
Slobodan Savić	6 ^o KYU
Aleksandar Milošević	6 ^o KYU
Predrag Milovanović	6 ^o KYU
Marko Trifunović	6 ^o KYU
Nedeljko Pešterac	6 ^o KYU
Ivana Tomašević	6 ^o KYU
Ognjen Ristić	6 ^o KYU
Dimitrije Rakić	6 ^o KYU
Srđan Matić	6 ^o KYU
Tatjana Slavković	6 ^o KYU
Petar Petrović	5 ^o KYU
Stefan Milovanović	5 ^o KYU
Janko Milanović	5 ^o KYU
Nikola Milojević	5 ^o KYU
Miloš Milojević	5 ^o KYU
Nevena Pešterac	5 ^o KYU
Srđan Matić	5 ^o KYU
Stefana Milojević	4 ^o KYU
Jovana Purić	4 ^o KYU
Tijana Savić	3 ^o KYU
Milan Panić	3 ^o KYU

NIŠ, 25/01/2009.

**AK "IKEDA 5",
Igor Strahinić**

Veljko Manojlović	10 ^o KYU
Đorđe Bobićić	10 ^o KYU
Žarko Popović	10 ^o KYU
Đorđe Popović	10 ^o KYU

Darko Andrejev

Dalibor Alić	6 ^o KYU
Dejan Krizmanjić	6 ^o KYU

NIŠ, 25/01/2009.

**AK "IKEDA 3",
Igor Strahinić**

Kristijan Dinić	10 ^o KYU
Ognjen Antić	6 ^o KYU
Dalibor Živković	6 ^o KYU
Dušan Nikolić	5 ^o KYU
Miomir Nikolić	3 ^o KYU

NIŠ, 25/01/2009.

**AK "IKEDA",
Igor Strahinić**

Tijana Petrović	10 ^o KYU
Jovan Žikić	9 ^o KYU
Petar Ščepihin	9 ^o KYU
Nemanja Popović	7 ^o KYU
Anđela Grozdanović	7 ^o KYU
Marko Živković	7 ^o KYU
Dimitrije Petrović	7 ^o KYU
Nemanja Popović	6 ^o KYU
Aleksandar Todorovski	6 ^o KYU
Jasmina Kostić	6 ^o KYU
Desimir Đorđević	5 ^o KYU
Nemanja Nikolić	3 ^o KYU

NIŠ, 08/02/2009.

**AK "SENSEI",
Saša Obradović**

Miloš Blagojević	10 ^o KYU
Selena Dimitrijević	10 ^o KYU
Petar Todorović	9 ^o KYU
Dušan Šćekić	7 ^o KYU
Stefan Miljković	6 ^o KYU

Dušan Gidić	5 ^o KYU
Milijana Tomić	4 ^o KYU
Stepa Paunović	3 ^o KYU
Aleksandar Ranđelović	3 ^o KYU
Aleksandar Janković	3 ^o KYU
Ivan Bogdanović	2 ^o KYU
Miloš Živić	1 ^o KYU

ZEMUN 10/02/2009.

**AK "YAMATOKAN",
Saša Obradović**

Darko Demić	4 ^o KYU
-------------	--------------------

ZEMUN 10/02/2009.

**AK "KYOFU",
Saša Obradović**

Snežana Nikolić	7 ^o KYU
Nikola Nikolić	6 ^o KYU
Milan Nikolić	6 ^o KYU
Miloš Nikolić	6 ^o KYU

ZEMUN 10/02/2009.

**AK "ZEMUN",
Saša Obradović**

Filip Sikimić	10 ^o KYU
Nađa Sinadinović	10 ^o KYU
Dragana Bajagić	6 ^o KYU
Mila Vuletić	5 ^o KYU
Dušan Dašić	4 ^o KYU
Mira Rosnić	4 ^o KYU
Miljana Dželetović	1 ^o KYU

BEOGRAD, 20/02/2009.

**AK "SHIN KEN",
Novak Jerkov**

Gojko Kuveljić	8 ^o KYU
Miloš Stešević	8 ^o KYU

ispiti 2009.

POŽAREVAC 30/03/2008.

AK "DAITOKAN",
Saša Obradović

Jovan Jovanović 8° KYU
Bogdan Vujčić 8° KYU

NIŠ, 15/03/2009.

AK "IKEDA 5",
Igor Strahinić

Uroš Petrović 10° KYU
David Andrić 10° KYU
Veljko Andrić 10° KYU

NIŠ, 15/03/2009.

AK "IKEDA 3",
Igor Strahinić

Andrija Stojanović 6° KYU
Kristina Stojanović 6° KYU
Ana Mitrović 6° KYU
Milica Mitić 6° KYU
Marija Stojanović 6° KYU

NIŠ, 15/03/2009.

AK "IKEDA",
Igor Strahinić

Tijana Petrović 9° KYU
Jovan Žikić 8° KYU

ZEMUN, 29/03/2009.

MEĐUNARODNI SEMINAR

Saša Obradović, Shidojin

Novak Vujčić 1° DAN
Srđan Đorđević 1° DAN
Nikola Ivanović 1° DAN
Katarina Novaković 2° DAN
Ivan Todorović 2° DAN
Aleksandar Pavlović 2° DAN
Vlade Satarić 2° DAN

ZEMUN, 29/03/2009.

MEĐUNARODNI SEMINAR

Philip Smith, Shidojin

Aleksandar Nikolić 3° DAN

ZEMUN, 29/03/2009.

MEĐUNARODNI SEMINAR

Gordon Jones, Shihan

Vladimir Pelegrin 4° DAN
Ljiljana Pelegrin 4° DAN
Edin Bečković 4° DAN

BEOGRAD 02/04/2009.

AK "SHIN KEN",
Novak Jerkov

Marko Malović 6° KYU
Omar Mahmoud 5° KYU

BEOGRAD 15/04/2009.

AK "ARENA",
Nebojša Oklobdžija

Stefan Aleksić 12° KYU
Miloš Bogdan 10° KYU
Luka Vučinić 9° KYU
Marko Vučinić 9° KYU
Željko Antić 9° KYU
Aleksandar Đenić 7° KYU
Mirko Mijailović 6° KYU
Stevan Abramović 5° KYU

KRUŠEVAC, 18/04/2009.

AK "IKEDA 4",
Igor Strahinić

Nedeljko Pešterac 6° KYU
Duško Dragutinović 2° KYU
Dejan Pavlović 2° KYU

KRUŠEVAC, 18/04/2009.

AK "IKEDA 4",
Saša Obradović

Milan Milanović 1° KYU
Mladen Tomašević 1° KYU

NOVI SAD, 26/04/2009.

AK "BUDO",
Saša Obradović

Marko Mičić 10° KYU
Nikola Jezdić 10° KYU
Strahinja Ravić 9° KYU
Aleksandar Tasić 8° KYU
Bekir Maroli 8° KYU
Jovana Marković 8° KYU
Alja Džunić 8° KYU
Alexander Galonja Coghill 7° KYU
Aleksandar Radulović 7° KYU
Miloš Josifović 6° KYU
Jelka Tucakov 6° KYU
Jovana Vukobratović 6° KYU
Aleksa Nedeljkov 5° KYU
Kristijan Vencel 5° KYU
Aleksandar Đuragić 5° KYU
Dušan Jocić 4° KYU
Marija Sojević 3° KYU
Vladimir Veskov 3° KYU

ZEMUN, 03/05/2009.

AK "BUDO",
Saša Obradović

Marija Žakula 3° KYU

ZEMUN 03/05/2009.

AK "ZEMUN",
Saša Obradović

Dušan Obradović 10° KYU
Nađa Sinadinović 9° KYU
Luka Dačović 8° KYU
Lazar Milanov 8° KYU
Luka Marković 7° KYU
Nemanja Živanović 6° KYU
Nataša Sretenović 5° KYU
Dragana Jović 5° KYU
Nataša Gajić 5° KYU
Milica Sudžuk 3° KYU
Bojana Ivanović 3° KYU
Dominik Hršak 2° KYU
Kosta Radović 2° KYU

BEOGRAD 18/05/2009.

AK "WAKIAI-KAN",
Edin Bečković

Eva Popović Meyer 12° KYU
Richard Von Tersch 10° KYU
Erika Marlene Peisen 10° KYU
Sky Tsuda Pillsbury 10° KYU
Adrian Alexander 10° KYU
Endre Hiller 10° KYU
Nathalie Michelle Geerdink 9° KYU
Celina Besser 9° KYU
Vuk Wolkov Popović 8° KYU

BEOGRAD 26/05/2009.

AK "ARENA",
Nebojša Oklobdžija

Anđela Dubljević 11° KYU

LUKAVAC, BiH 29/05/2009.

AK "ZEMUN",
Saša Obradović

David Kulišić 2° KYU

POŽAREVAC 06/06/2009.

AK "DAITOKAN",
Saša Obradović

Aleksa Drobac 8° KYU
Miloš Živanović 6° KYU
Milan Stojanović 6° KYU
Željko Prović 6° KYU

ispiti 2009.

ZEMUN 11/06/2009.		BEOGRAD, 23/06/2009.		Dušan Nikolić 4 ^o KYU	
AK "KYOFU",		AK "SHIN KEN",		Miomir Nikolić 2 ^o KYU	
Saša Obradović		Novak Jerkov			
Ivana Milanović	4 ^o KYU	Filip Mišić	8 ^o KYU	NIŠ, 27/06/2009.	
Nataša Đermanović	4 ^o KYU	Gojko Kuveljić	7 ^o KYU	AK "IKEDA 2",	
		Emilija Obradović	5 ^o KYU	Saša Obradović	
		Miloš Đurđević	1 ^o KYU	Zoran Veljković 1 ^o KYU	
ZEMUN 11/06/2009.		BEOGRAD 24/06/2009.		NIŠ, 27/06/2009.	
AK "ZEMUN",		AK "ARENA",		AK "IKEDA",	
Saša Obradović		Nebojša Oklobdžija		Igor Strahinić	
Mihajlo Kvočka	7 ^o KYU	Stefan Aleksić	12 ^o KYU	Milica Milutinović	10 ^o KYU
		Anđela Dubljević	10 ^o KYU	Tijana Petrović	9 ^o KYU
		Tanasije Cakić	9 ^o KYU	Jovan Žikić	7 ^o KYU
		Miloš Bogdan	9 ^o KYU	Marko Živković	6 ^o KYU
		Marko Vučinić	8 ^o KYU	Ivan Grozdanović	6 ^o KYU
		Luka Vučinić	8 ^o KYU	Anđela Grozdanović	6 ^o KYU
		Aleksandar Đenić	6 ^o KYU	Aleksandar Todorovski	5 ^o KYU
		Sasa Jakšić	5 ^o KYU	Anja Milićević	5 ^o KYU
		Filip Gaev	5 ^o KYU	Nikola Anđelković	5 ^o KYU
		Aleksandar Petrović	5 ^o KYU	Maša Nešić	5 ^o KYU
		Miloš Živadinović	4 ^o KYU	Nikola Brkić	2 ^o KYU
		Alen Guša	3 ^o KYU		
		NIŠ, 27/06/2009.		NIŠ, 29/06/2009.	
		AK "IKEDA 5",		AK "SENSEI",	
		Igor Strahinić		Saša Obradović	
		Uroš Petrović	9 ^o KYU	Rastko Mitić	10 ^o KYU
		Veljko Manojlović	9 ^o KYU	Vladan Krstić	9 ^o KYU
		David Andrić	9 ^o KYU	Nikola Jovanović	6 ^o KYU
		Veljko Andrić	9 ^o KYU	Dušan Ščekić	6 ^o KYU
		Đorđe Bobičić	9 ^o KYU	Nikola Ćusović	6 ^o KYU
		Darko Andrejev	5 ^o KYU	Marija Rušitović	5 ^o KYU
		Dejan Krizmanić	5 ^o KYU	Dušan Gidić	4 ^o KYU
		NIŠ, 27/06/2009.		Miloš Andrejević	4 ^o KYU
		AK "IKEDA 4",		Stefan Stamenković	3 ^o KYU
		Igor Strahinić		Milijana Tomić	3 ^o KYU
		Nađa Milovanović	5 ^o KYU	Nikola Josifović	2 ^o KYU
		Luka Milovanović	5 ^o KYU	Bratislava Pešić	1 ^o KYU
				Nemanja Marković	1 ^o KYU
NIŠ, 13/06/2009.		NIŠ, 27/06/2009.		ZEMUN 11/06/2009.	
AK "IKEDA",		AK "IKEDA 2",		AK "ZEMUN",	
Igor Strahinić		Igor Strahinić		Saša Obradović	
Aleksandar Marjanović	2 ^o KYU	Nenad Najdanović	6 ^o KYU	Bogdan Mirković 10 ^o KYU	
Nemanja Nikolić	2 ^o KYU	Dušan Veljković	3 ^o KYU		
		NIŠ, 27/06/2009.		NOVI SAD, 07/11/2009.	
		AK "IKEDA 3",		AK "BUDO",	
		Igor Strahinić		Saša Obradović	
		Sanja Petrović	6 ^o KYU	Ana Stanković	10 ^o KYU
		Andrija Stojanović	5 ^o KYU	Vladan Jovičić	10 ^o KYU
		Ognjen Antić	5 ^o KYU	Jovana Stanković	10 ^o KYU
				Marko Mičić	9 ^o KYU
				Nikola Jezdić	9 ^o KYU

Tabela dole:
Zbirni rezultati ispita od 2000. do 2009. god.

	2000		2001		2002		2003		2004		2005		2006		2007		2008		2009	
	ispita	kyu	ispita	kyu	ispita	kyu	ispita	kyu	ispita	kyu	ispita	kyu	ispita	kyu	ispita	kyu	ispita	kyu	ispita	kyu
1."Zemun"	3	25	2	22	4	42	4	41	5	44	5	66	5	44	7	43	7	51	7	50
2."Shin Ken"	4	23	2	16	3	50	3	25	3	32	2	19	3	18	4	21	3	18	5	17
3."IKEDA"	2	29	4	60	2	42	3	32	4	78	3	65	3	44	3	37	3	50	4	27
4."Daitokan"	-	-	0	0	3	23	1	3	3	11	3	21	2	14	2	9	2	6	3	8
5."Arena"	-	-	-	-	0	0	4	17	1	9	3	49	2	27	3	35	3	42	4	32
6."Sensei"	-	-	-	-	-	-	-	-	4	61	3	49	3	56	2	42	2	31	1	26
7."IKEDA 2"	-	-	-	-	-	-	-	-	1	7	3	18	2	10	2	2	3	9	1	4
8."IKEDA 3"	-	-	-	-	-	-	-	-	1	10	3	22	1	11	3	25	2	6	3	15
9."IKEDA 4"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	26	4	46	4	47	4	53	5	59
10."Yamatokan"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	7	4	4	3	11	4	15	3	13
11."Kyofu"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	23	3	21	3	20	2	14	4	15
12."Wakiaikan"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0	1	7	1	6	1	1	1	9
13."Budo"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	12	3	30	2	26	1	14	3	32
14."IKEDA 5"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	17
DAN (pri klubu)	1	5	0	0	1	10	1	3	1	6	1	7	1	12	1	10	1	10	2	12
Ukupno:	13	135	11	145	13	170	17	126	29	291	42	432	41	400	44	382	42	303	51	342

Strahinja Ravić	8 ^o KYU	BEOGRAD, 29/11/2009.	Marijeta Milovanović	4 ^o KYU
Marko Jovičić	8 ^o KYU	AK "SHIN KEN",	Vuk Radenković	3 ^o KYU
Borislav Jurišić	8 ^o KYU	Novak Jerkov		
Aleksandar Tasić	7 ^o KYU	Filip Mišić	7 ^o KYU	ZEMUN, 29/12/2009.
Alja Džunić	7 ^o KYU	Gojko Kuveljić	6 ^o KYU	ZIMSKI AIKIDO SEMINAR
Natalija Stanković	6 ^o KYU			AK "YAMATOKAN",
Valerija Škrivanj	6 ^o KYU	BEOGRAD 25/12/2009.		Saša Obradović
Milica Stanojević	6 ^o KYU	AK "ARENA",	Dušica Karaić	7 ^o KYU
		Nebojša Oklobdžija	Tijana Andrić	7 ^o KYU
POŽAREVAC 21/11/2009.		Đorđe Arsić	Đorđe Elčić	6 ^o KYU
AK "DAITOKAN",		Luka Ilić	Goran Pašić	6 ^o KYU
Saša Obradović		Luka Lalić	Aleksandar Petrović	6 ^o KYU
Jovan Jovanović	7 ^o KYU	Branislav Kokić	Petar Mitrović	4 ^o KYU
Bogdan Vujčić	7 ^o KYU	Milos Bogdan	Darko Demić	3 ^o KYU
		Tanasije Cakić	Nikola Teofilović	3 ^o KYU
ZEMUN 22/11/2009.		Marko Vučinić		
AK "KYOFU",		Luka Vučinić	ZEMUN, 29/12/2009.	ZIMSKI AIKIDO SEMINAR
Saša Obradović		Aleksandar Đenić		AK "ZEMUN",
Stevan Romanić	10 ^o KYU	Filip Gaev	4 ^o KYU	Saša Obradović
Isidora Romanić	10 ^o KYU			Viktor Varga
Marko Kalčić	9 ^o KYU	ZEMUN, 29/12/2009.		6 ^o KYU
Katarina Sočanac	9 ^o KYU	ZIMSKI AIKIDO SEMINAR		Nemanja Ungurović
Marko Vukojević	6 ^o KYU	AK "SHIN KEN",		5 ^o KYU
		Novak Jerkov		Filip Stojanović
ZEMUN 22/11/2009.		Vid Banjac	8 ^o KYU	Milan Milošević
AK "ZEMUN",		Aleksandra Lazić	6 ^o KYU	4 ^o KYU
Saša Obradović		Ljubica Đorđević	6 ^o KYU	Dragana Jović
Emil Saračević	10 ^o KYU	Jelena Bošković	6 ^o KYU	4 ^o KYU
Dušan Obradović	9 ^o KYU	Emilija Obradović	4 ^o KYU	Mila Vuletić
Bogdan Mirković	9 ^o KYU	Luka Grbović	3 ^o KYU	4 ^o KYU
Nemanja Trifunović	8 ^o KYU	Danilo Grbović	3 ^o KYU	Luka Grozdanić
Nađa Sinadinović	8 ^o KYU			Nataša Sretenović
Luka Dačović	7 ^o KYU	ZEMUN, 29/12/2009.		4 ^o KYU
Luka Marković	6 ^o KYU	ZIMSKI AIKIDO SEMINAR		Ivana Cenerić
Bojan Jeftić	6 ^o KYU	AK "KYOFU",		2 ^o KYU
Marko Majstorović	6 ^o KYU	Saša Obradović		Marinko Stanković
		Dejan Simić	6 ^o KYU	Nemanja Nikolić
				1 ^o KYU
				ZEMUN, 29/12/2009.
				ZIMSKI AIKIDO SEMINAR
				Saša Obradović, Shidoin
				Zoran Lukić
				1° DAN

Aikido

Tehnike
Razmišljanja
Tekstovi
Intervjui

合氣道

fotografija:
Christian Tissier (Kristijan Tisie), Hombu Dojo Shihan 7.dan

Intervju: Christian Tissier Sensei Aikido odiseja (I deo)

Ovaj tekst je adaptacija transkripta video intervjua koji je sa senseijem Tisiyeom vodio g. Stenli Prein tokom seminara Aiki Expo u Los Angelesu, 2005. godine.

Preveo: Branimir Putnik

S.P.: Kristijane, hvala vam puno što ste došli. Zamolio bih vas da nam objasnite kako je jedanaestogodišnji dečak u Francuskoj počeo da vežba gotovo nepoznatu borilačku veštinu, aikido.

K.T.: Zašto se jedan dečak zainteresovao za aikido? Želeo sam, u stvari, da vežbam neku borilačku veštinu i počeo sam sa džudom. Trenirao sam u prilično poznatom dođou koji je vodio priznati instruktor ali nije bilo grupe za decu, pa sam trenirao sa odraslima. Uprkos tome što su govorili da za džudo nije potrebna fizička snaga, imao sam problema vežbajući sa odraslima. Pored našeg dođoa vežbalo je nekoliko ljudi, neobično obučениh, u suknjama i belim kimonima, koji su vežbali nešto što je izgledalo kao borilačka veština ali nimalo nije ličilo na

džudo. Pošto sam bio zainteresovan, a kako je bilo samo 2 ili 3 učenika, videli su novog studenta. Pitali su me da li bih im se pridružio, i od tada nisam napuštao aikido.

S.P.: Ko su bili vaši prvi učitelji?

K.T.: Moj prvi učitelj bio je Francuz po imenu Žan-Klod Tavernije. Ubrzo, posle godinu ili dve, odveo nas je da treniramo kod senseija Nakazana koji je tek stigao u Pariz. Sensei Nakazano je bio prilično čudna pojava u smislu da je aikidom počeo da se bavi kao poznati i cenjeni džudista, a bavio se pomalo i karateom. Mislim da je veština u kojoj je bio najmanje verziran bila aikido, ali je on bio vrlo harizmatičan, zgodan, i vrlo inteligentan. Takođe, dobro je poznavao orijentalnu medicinu i koto-

tamu. Okupio je oko sebe grupu vrlo odanih ljudi. Veoma me je privlačila japanska kultura i prilično ezoteričan sistem kojem nas je sensei Nakazano izlagao.

S.P.: Ispričajte, molim vas, kako ste otišli u Japan. Da li je sensei Nakazano uticao na tu vašu odluku?

K.T.: Sensei Nakazano nije imao veze s mojim odlaskom u Japan. Zapravo, mislim da je čak pokušavao da me pomalo obeshrabri. Mislim da je želeo da me zadrži kod sebe zato što sam bio mlad učenik koji mu je bio relativno veran. Treba imati na umu da je to bila 1968. i da je u Francuskoj u toku bila čuvena revolucija među studentima, i u kulturi. Svi mladi ljudi tražili su avanturu. Mnogi moji prijatelji otišli su u Indiju, Katmandu, Nepal itd. Drugi su otišli u Mato Grosso u Meksiku. Nekolicina je otišla u Japan. Izgledalo je potpuno prirodno da iskoristim priliku i odem u Japan. Nisu me zanimali Katmandu ili droga. Više me je zanimalo Japan. Mislim da mi se u početku svidelo to što sam mogao da se pomalo hvalim svojim putovanjem. Imao sam 17 godina i govorio bih: "Sledeće godine idem u Japan!" Međutim, nisam imao novca. Moji roditelji su bili radnici, tako da sam i ja radio malo, u stari, vrlo naporno, tokom leta. Radio sam kao nosač pri selidbama, prenosio sam nameštaj. Radio sam, takođe, i noću, u "Halles a Rungis"*. Kada sam skupio dovoljno novca,

kupio sam kartu za voz. Tada se u Japan putovalo vozom. Niste mogli ni pomisliti na let avionom. Moglo se putovati ili vozom ili brodom. Suecki kanal je bio zatvoren jer je bilo problema u međunarodnim odnosima sa Egiptom. Takođe, brodom se predugo putovalo, oko dva i po meseca, ali se Transsibirskom železnicom stizalo za tri nedelje. Tako sam kupio kartu za voz i krenuo. Rekao sam sebi da ću možda ostati šest meseci a da ću se zatim vratiti i početi da studiram. Mislio sam da se može postati dobar u aikidou za šest meseci. Na nesreću, ili na sreću, shvatio sam da to nije tako lako.

S.P.: Kakvi su bili vaši prvi utisci o Hombu dođou?

K.T.: Kada sam stigao u Japan, prijavio sam se, naravno, u Aikikai. Nisam razumevao aikido koji se tada tamo vežbao jer se puno razlikovao od onoga što je radio sensei Nakazano. Nisam znao šta znači da ne treba koristiti ramena. Nisam znao šta podrazumevaju pod korišćenjem kukova. Sensei Nakazano je puno pričao o kiju u kokyuu, ali u Aikikaiju nisu govorili o tim stvarima.

S.P.: Ko je sve uticao na Vaš aikido i kako je izgledalo trenirati kod senseija Seiga Jamagucija?

K.T.: U početku sam, naravno, išao svaki dan u Hombu dođo, a onda sam otišao u Šimokitazavu, u mali dođo senseija Jamagucija, na

* *Pijaćna hala na periferiji Pariza (prim. prev.).*

dva meseca. Posle dva meseca, Noguči, jedan od starijih učenika višeg ranga, rekao mi je: “Kristijane, ne moraš više da dolaziš ovde. Sensei Jamaguči želi da ostaneš u Hombu dođou.” Nisam razumeo zašto, i jako sam se naljutio na senseija Jamagučija. Nisam išao na njegove časove šest meseci. U stvari, to nije bilo ono što je želeo da mi poruči. Kasnije, kada smo postali bliskiji i kada smo o tome pričali, rekao mi je da je on želeo da veći deo vremena vežbam u Hombu dođou i da se ne opredeljujem za određenog učitelja, njega ili nekog drugog, samo zato što mi ga je neko preporučio. Želeo je da napravim sopstveni izbor. Ali, ja sam tada bio mlad i ljut. Nastavio sam, tako, da treniram u Hombu dođou, a vremenom sam, naravno, normalizovao odnos sa senseijem Jamagučijem, i odlazio u sve njegove privatne dođoe.

Da se vratim na temu, mislim da je u smislu tehničke oštine, u vezi s onim što se može nazvati osnovnim tehnikama, važno imati bazično poznavanje onoga što sve aikidoke rade. Za mene je bilo važno to što sam radio sa Došuum, naročito zato što je on bio tako fascinantna osoba. Puno je učinio za aikido, a bio je vrlo skroman i mnogo mi pomagao. Vrlo pažljivo me je pratio i puno pomagao. Dobro se brinuo o meni jer je shvatio da želim da se bavim aikidom ali da bih kasnije mogao imati problema razvijajući ga.

Sensei Jamaguči je bio majstor,

onaj o kome sam sanjao – zbog njegove ličnosti, tehnike, a naročito zbog njegove slobode. Osim njega, bilo je i drugih velikih majstora, poput senseija Osave na čije sam sve časove takode išao. Ali, to

je bilo malo drugačije. Sensei Osava je bio fantastičan, ali na drugi način, to nije bilo ono o čemu sam maštao. Pored svih tih ljudi, bilo je tu i mlađih učitelja, uključujući senseija Saotomea, ali ne samo njega. Tu su bili Ichihaši sensei i Seiduro Masuda sensei. Mislim da je postojalo prijateljstvo i izvan odnosa učitelj – učenik. Bilo je to veliko prijateljstvo koje i dalje traje.

S.P.: Pretpostavljam da niste znali japanski kada ste stigli u Japan. Kako ste se sporazumevali?

K.T.: Pre nego što sam krenuo u Japan verovao sam da moram malo da naučim japanski. Zato sam uzeo časove. Međutim, to nije bilo dovoljno, pa nisam mogao da govorim kad sam stigao. Mogao sam

samo da malo čitam kanu. Iako sam pomalo govorio engleski, koji sam učio u školi, nisam ga govorio baš najbolje, možda i zato što sam sve vreme van škole posvećivao aikidou. Kada sam stigao u Japan, shvatio sam da je komunikacija neophodna a da je važno i da se integrišem u društvo. Nisam učinio neke naročite napore da bih to uradio. Do toga je došlo prirodno, skoro nesvesno. Shvatio sam da to moram učiniti. Čim sam bio u mogućnosti da zaradim nešto novca, krenuo sam na kurs japanskog koji se zvao Naganuma, i koji je bio veoma poznat u to vreme. Tako sam svakog jutra išao na časove japanskog po tri sata, a pokušavao sam i da razgovaram sa svim mlađim ljudima sa kojima sam stupao u kontakt.

S.P.: Koliko sam shvatio, kada ste odlučili da idete u Japan, želeli ste samo avanturu, i planirali ste da ostanete šest meseci. Međutim, ostali ste osam godina!

K.T.: Kada sam stigao u Japan, mislio sam da će šest meseci biti dovoljno i da će sve ići glatko. Ubrzo se više nije postavljalo pitanje hoću li ili neću ostajati duže. Morao sam da ostanem. Nikada nisam fiksirao datum ili rekao: “Ostaću dok ne dobijem 4. dan” ili “Ostaću osam godina.” Prvo, nisam ni slutio da ću doći do 4. dana jer, u to vreme, niste mogli ni pomisliti da ćete stići do 4. dana ako ste zapadnjak. Ali, malo po malo, napredovao sam i, ako se dobro sećam, 3. dan sam dobio

1972. A onda me je 1976, na Kagami Birakiju, Došu promovisao u 4. dan. Imao sam 24 godine i bio mlad, ali sam prošao naročit kurs uporedo sa učenjem u Aikikaiju.

S.P.: Kada ste odlučili da je vreme da se vratite u Francusku? Da li je postojao neki poseban razlog zbog kog ste doneli odluku o povratku?

K.T.: Sve je u to vreme bilo na mestu u mom životu. Bio sam našao stan, a u Francusku sam odlazio s vremena na vreme. Putovao sam dosta po jugoistočnoj Aziji. Međutim, u jednom razgovoru, sensei Jamaguči mi je rekao: “Kristijane, imaš 25 godina i 4. dan. Da si Japanac, ili bi počeo da podučavaš na univerzitetima, ili bi otvorio svoj dođo, ili radio ovo ili ono, ali zašto nastavljati sa svakodnevnim treninzima u Aikikaiju? To je nepotrebno. Hoćeš li ostati ovde da predaješ francuski?” Bio sam na prekretnici. Rekao sam sebi da je ova faza života završena.

S.P.: Kako je izgledao povratak na tatami u Francuskoj? Kako su ljudi prihvatili novine koje ste doneli?

K.T.: Kada sam se vratio u Francusku, nisam tamo bio potpuno nepoznat. Pre odlaska u Japan, iako sam bio vrlo mlad, ipak sam imao 2. dan i vežbao aikido sedam ili osam godina. Učestvovao sam na svim seminarima majstora Nakazana i bio mu

uke. Išao sam, takođe, i na sve seminare senseija Tamure. Odlazio sam u Francusku periodično, i stariji studenti su me se sećali. Bilo kako bilo, mislim da sam nazad doneo nešto sasvim novo, vrstu aikidoa koja se sastojala od tehnika naučenih u Aikikaiju. Moj aikido je sadržao nešto više kretanja. Iznad svega, mislim da sam doneo naročit metod podučavanja. Ta metodika je, izgleda, nešto što mi je urođeno, jer dok sam davao časove francuskog u Japanu, govorili su mi da sam dobar učitelj. Verujem da mi je svojstvena sposobnost da analiziram stvari i da se distanciram od njih. Kada mi neko postavi pitanje o tehnici, nisam zadovoljan ako kažem: “Zato što je to tako”, ili “Zato što je to posledica tradicije”. Ako ne postoji logično objašnjenje, ja ga tražim. Pokušavam da ga nađem. Uvek tražim razlog za ono što činim na tehničkom nivou. Ponekad ni sam ne razumem, ali znam da objašnjenje postoji. To je bilo interesantno kod senseija Jamagučija. On je bio majstor, u smislu da ako mu neko postavi neko pitanje, on uvek ima odgovor. Verujem da to i jeste majstor – osoba koja ima odgovor na pitanje. Bez obzira na odgovor. Majstor mora imati odgovor.

Mislim da je i to jedan od razloga povratka u Francusku, taj način prilaska tehnici, taj metod predstavljanja stvari. To je, takođe, bilo nešto sasvim novo i, pošto sam bio mlad, ljudi su dolazili i gledali me

kao neko čudo budući da sam stekao 4. dan u Aikikaiju, i da sam bio Došuov uke. Ljudi su bili radoznali i želeli su da me vide. Možda sam zadovoljio njihovu radoznalost donoseći nešto vredno.

Ovo se dešavalo postepeno, prilično brzo, ali korak po korak. Što se moje aktivnosti u Francuskoj tiče, podučavao sam nekoliko generacija aikidoka. Ovo je četvrta generacija učenika. Mlađi učidešiji su četvrta generacija. Prva generacija je stigla do 6. ili 7. dana. Druga generacija je uglavnom 6. dan.

S.P.: Poznato je da su Japanci vrlo zatvoreni i da mnogi od njih teško prihvataju strance, naročito kao učenike u dođoima. Pomenuli ste i da u to vreme Zapadnjaci nisu mogli ni da sanjaju o tome da dođu 4. dan. Međutim, Vas su, čini mi se, odlično prihvatili? Kako to objašnjavate?

K.T.: To je pitanje koje često sebi postavljam i to i mene samog čudi.

****Sensei Tisije ovde misli na Moriteru Uešibu, trećeg Došua.**

Zašto su me Japanci prihvatili, i čak me unapredili? Mislim da je ličnost senseija Jamgučija bila važan faktor. Mislim da je on, pre smrti, manje-više sredio stvari koje se tiču aikidoa u Evropi, a i mene samog. Došu je, takođe, bio zaštitnički naklonjen prema meni. Mislim da se ponosio mojim radom, ali verujem da je tome, pre svega, doprinela činjenica da sam uvek poštovao mesto na kome sam učio. Vrlo sam odan Aikikaiju. Ne slažem se uvek sa njihovim stavovima kada je u pitanju pogled na aikido. Ali, dok su stvari prihvatljive, uvek ću biti veran, i oni to znaju. Ja nisam osoba koja želi da se ističe, da bude posebna, i u svom životu ne težim za nečim drugačijim. Zadovoljan sam svojim životom. Nemam egzistencijalnih ili ličnih problema. Moj aikido je moj aikido. Moj način života je moj način života. Moja deca su moja deca. Sve je na svom mestu. Nemam nekih posebnih problema, a kada se pojave, pokušavam da ih rešim. Ne bih mogao da kažem da sam sto odsto za Aikikai ili protiv njega. Ja sam proizvod Aikikaija, i mislim da i oni to znaju. Mislim da je i za njih važno da imaju nekoga iz svojih redova ko je sposoban da nešto postigne. To dokazuje da su i oni sposobni da stvore ljude koji, iako nisu Japanci, mogu nešto postići. Za njih je važno i što ja mogu biti prozor Aikikaija u Evropi, a pritom sam im vrlo veran. Mislim da je to razlog. Isto tako, svi iz mlađe generacije, uključujući Došua**,

istih su godina kao ja. Trenirali smo zajedno. Svakog jutra u 6.00, tu smo bili Došu, Mijamoto, Šibata, Jasuno i ja. Oni znaju kako se vežba. Mislim da sam zaslužio nivo koji imam. I to je, takođe, jedan od faktora. Bilo je i poteškoća dok sam boravio u Japanu. Ponekad je u velikoj meri izbijala ljubomora, a ne biti Japanac, ne biti deo sistema, nije uvek bilo lako. Više volim da sam izvan sistema. Japanci su često imali utisak da ne-japanci ne mogu razumeti aikido.

S.P.: Koliko znam, Vi ste prvi Zapadnjak koji je podučavao na Međunarodnom aikido kongresu?

K.T.: To se do sada nikada nije desilo, ali na poslednja dva Međunarodna kongresa, ja sam bio prvi Zapadnjak koji je dobio podjednak tretman kao i Japanci i koji je vodio časove tokom Kongresa. Na poslednjem Kongresu dobio sam i dobar termin, vodio sam trening u subotu ujutru, što je takođe važno. Bio sam veoma počastvovan. Ne zato što sam ja u pitanju, već jednostavno zato što kada neko dostigne određen nivo u aikidou, sigurno to mogu učiniti i drugi.

S.P.: Kako gledate na sopstevni razvoj u aikidou? Da li se vremenom menjao način na koji shvatate aikido principe i tehnike?

K.T.: To je teško pitanje. Sada imam više entuzijazma da nastavim sa aikidom nego pre 10 godina. Pre 10 godina često sam

osećao da radim najbolje što mogu, ali sam imao utisak da sam naišao na zid ili vrata. Sada sam veći entuzijasta. Razlog tome je što sam sada u stanju da stvari dovedem u harmoniju. U stanju sam da potvrdim principe aikidoa kroz osnovne tehnike. To ranije nisam mogao. Ranije sam mislio da postoje osnovne tehnike koje se moraju naučiti. Zatim dolaze složenije tehnike, koje prate osnovne, zatim još složenije itd. Sada znam kako da nađem logiku osnovnih tehnika, ali ne uvek na isti način. Kako nas osnovna tehnika može voditi u jednu ili drugu formu aikidoa zavisi od toga da li smo je shvatili ili ne. Tu u igru ulaze stav, distanca, itd., i to je sve u jednoj osnovnoj tehnici, ako se ona pravilno shvati. Kada je neko radi prvi put, to je obično samo jedan princip, koji može biti rastojanje, stav, ili tehnički princip. U okviru osnovnih tehnika, postoji ceo niz principa koje treba razmotriti. Oni mogu uključiti rastojanje, stavove, tehniku, ekonomiju pokreta, očuvanje integriteta i sl. Što se više bavite prirodnim principima u tehnici, tim više težite perfekciji. Što je još važnije, to se može proveriti. Čak i u osnovnim tehnikama, svako može do određenog stepena to da proveriti ako prati da li je u partnerovom centru, ili je izvan njega. Svojim glavnim zadatkom sada smatram potvrđivanje svojih pretpostavki o tome šta će neko sledeće da uradi, prvo na nivou osnovne tehnike, a zatim, na nivou složenijih tehnika. Na

primer, kako tehnika kao što je ikkyo zaista “radi” u borilačkom smislu. Koliko ona vredi protiv jodan tsukija, ili udarca. Da li je nophodno pomeriti se ka spolja, saviti lakat, ili nam čak i najmanji kontakt omogućuje da izvedemo ikkyo, odnosno da u trenutku izvedemo napadača iz ravnoteže. To je ono što me zanima, i što sve više razvijam. Shvatio sam da osnovna tehnika koju ne možete primeniti jeste tehnika koju još niste razumeli.

S.P.: Da li smatrate da su u borilačkom smislu sve tehnike aikidoa podjednako efikasne? Da li, možda, složenije tehnike daju više slobode od osnovnih?

K.T.: Nijedna tehnika nije bolja od neke druge. Ne znam jesam li jasan. Postoje stvari koje volim sve više da ilustrujem na svojim treninzima i koje me dovode bliže slici koju imam o senseiju Jamagučiju. Ljudi koji bi ga prvi put

videli, rekli bi: “Ništa ne razumem”, ili “To što sad radi nije jasno”, “Radi sve što mu padne napamet”, “Ovo je suviše lako”, ili “Ovo je suviše teško”. Mislim da je bio vrlo strog. Nije voleo da bude ograničen. Bio je vrlo strog kada su tehnike u pitanju, ali mu je ta strogost davala i puno slobode. Mislim da bez strogosti ne možete steći slobodu. Ali, kada se učite oštrini u osnovnim tehnikama, vrlo lako se možete prevariti, jer sve zavisi od objašnjenja i razumevanja osnovne tehnike. Ima ljudi koji uvek izvode osnovne tehnike kao tehnike suprotstavljanja. Način na koji postavljaju ruke, način na koji žele da razviju snagu – uvek je to suprotstavljanje, a ne susret dve osobe. Oni su veoma snažni, ali to je kao da su u tenku. Niko ne može da ude u tenk, ali ni da izađe iz njega. A to nije aikido kakvom ja težim. Za mene je aikido umetnost komunikacije, borilačke komunikacije. To je interesantno, jer komunikacija je moguća do stepena do koga, ako pogrešite, sledi negativna posledica. Naravno, na strunjačama ne postoji prava negativna posledica. Znao da je ona moguća, ali uvek možete početi ispočetka jer je to svrha treninga. Bez obzira na to, postoji borilačka komunikacija. To je direktna komunikacija. Kada ona ne bi postojala, mislim da niko ne bi mogao da izađe napolje, u svet, sa određenim stepenom slobode.

Ploveći zajedno sa kosmičkim vetrom 2.deo

Kazuo Chiba sensei 8.dan

ovaj esej u originalu pojavio se u *Aikido žurnalu Birankai / USAF-Zapadni region.*

Prevela: Katarina Novaković

Dana 28. marta 1966. napustio sam luku Sasebo, Prefektura Nagasaki i pošao na šestonedeljno putovanje preko mora do Engleske. Bio sam jedini putnik u prvoj klasi kabine na palubi broda Al-Sabiah (Mala Princeza, na arapskom), tankera koji je prevezio 35.751 tonu kuvajtske nafte i bio iznajmljen od strane britanske kompanije sa sedištem u Njukaslu u Engleskoj. Mitsuko, njen rođak Satako i njen otac gospodin Sekija (*videti napomenu na kraju broj 1*) bili su u luci da bi me ispratili.

Imao sam 26 godina, 5. dan u aikidou i bio u braku sa Mitsuko manje od tri meseca.

Dok sam stajao na krmi broda i posmatrao senku svoje domovine koja blede u daljini, osećao sam se kao u snu. Kada je i poslednji trag ostrva Japana potonuo ispod horizonta, iznenada sam se “probudio” u stvarnosti, da sam zapravo bio na putu za Englesku - zemlju o kojoj sam toliko toga čuo. Klima, hrana, ljudi i njihovi običaji su mi izgledali čudno i nisam osećao neko ohrabrenje ili interes da ih

iskusim iz prve ruke. Zašto idem tamo? Iz kojih razloga? Shvatio sam da treba da rešim unutrašnji konflikt koji me je opsedao. Svi događaji u tom periodu desili su se protiv moje volje i sve što sam mislio tada bilo je: “Ne želim ići u Englesku!” Nisam hteo da napustim domovinu za koju sam bio toliko duboko vezan i koju sam toliko voleo, nisam mogao da ostavim iza sebe ljude do kojih mi je bilo stalo. Osećao sam da mi se srce slama.

Sve je počelo u aprilu 1964. kada je Kenširo Abe sensei (*videti napomenu na kraju broj 2*) došao iz Engleske u Hombu dođo da oda poštovanje O-Senseiju. Od kada je otišao iz Japana pre 10 godina Abe sensei je uspešno postavio temelj džudo organizaciji u Engleskoj i bio njen predsednik. Tom prilikom je doveo u Japan i gospodina Logana takođe jednog od predsestavajućih. Tokom susreta sa O-Senseijem oni su zahtevali dve stvari: prvo da O-Sensei dodeli instruktora koji bi širio aikido u Engleskoj, i drugo, da dodeli

učitelja gospodinu Loganu i da mu se omoguće privatni časovi tokom njegovog boravka u Japanu. Iz meni nepoznatih razloga ja sam dobio zadatak da podučavam gospodina Logana, što je trajalo oko mesec dana. U to vreme nekako sam bio svestan da je to tačka u kojoj se moja sudbina okreće - nabolje ili nagore.

U leto 1965. godine, samo nekoliko meseci od mog podučavanja gospodina Logana, Abe Sensei je kontaktirao O-Senseija sa zahtevom da ja budem zadužen za instruktora koji će širiti aikido u Engleskoj. O-Sensei je rado dao svoj pristanak, ali kad sam čuo za njegovu odluku nisam bio previše srećan. Bio sam zabrinut da bi Engleska klima mogla ozbiljno da pogorša moje zdravstveno stanje, pre svega zbog povreda kičme koju sam pretrpeo nekoliko godina ranije. Nakon intenzivnog posta uspeo sam da se dovoljno oporavim da nastavim trening, ali sam i dalje patio od teških glavobolja i bolova u leđima i istovremeno sa neprekidnim trnjenjem u nozi. Moje lično iskustvo mi je govorilo da je hladno i vlažno vreme moj najveći neprijatelj. Tokom nekoliko sledećih meseci nakon što je O-Sensei doneo odluku da me pošalje u Englesku, ja sam putovao od i do Tokija i porodične kuće Abe senseija u Kjotu da priprelim ugovor i da prikupim informacije u vezi sa situacijom u aikidou u Velikoj Britaniji. Do kraja septembra 1965. ugovor je bio potpisan

od strane Abe senseija i gospodina Logana kao predsedavajućih u BJC, i od strane mene kao novog glavnog i odgovornog za širenje aikidoa i Tadaši Abe Senseija (*videti napomenu na kraju broj 3*) kao svedoka. Ugovorom mi je obezbeđena viza i dozvola za rad, po odbitku poreza plata od 60 funti mesečno, dve nedelje plaćenog odmora godišnje, zdravstveno osiguranje, mogućnost da me poseti supruga u toku godine i mogućnost da se obnovi ugovor na dve godine po isteku tri godine. Ugovor je bio prvi takve vrste koji je uspostavljen između Hombu dođoa i nekoga izvan organizacije i nastao je iz potrebe da se pošalje aikido instruktor u inostranstvo da podučava.

Nedelju dana pre mog odlaska u Englesku moj stariji brat i ja smo otišli u Hombu dođo tako da sam imao priliku reći zbogom mom učitelju. Pošto smo se zaglavili u saobraćajnoj gužvi u Tokiju ujutro, stigao sam u Hombu mnogo kasnije nego što se očekivalo. O Sensei nas je čekao u sobi za prijem i kada sam video njegovu nestrpljenje bilo me je sramota i osećao sam se loše. Sipao nam je u čaše hladan sake i poslužio nas je grilovanim lignjama koje je pripremao za nas. Potom smo razmenili oproštajni "kampai". Tada me je nežno pogledao i rekao: "Nemoj nikada da brineš za mene - ja ću biti dobro i živeću 126 godina". Njegove misteriozne reči javljale su se u mojoj svesti mnogo godina dok

jednog dana nakon njegove smrti nisam otkrio njihovo značenje i na kraju ih u potpunosti razumeo. Tada je moj um bio spokojan u vezi sa njegovom smrću, smrću mog gospodara. Dok sam stajao na krmi broda i razmišljao o događajima u predhodne dve godine znao sam da je uzaludno da se stalno pitam zašto idem u Englesku. Još od kad je odluka doneta morao sam da se borim sa pitanjem zašto, i svaki put sam došao do istog zaključka: "Moram odbaciti sve svoje lične afinitete i želje i predati sebe u potpunosti onome što je bila volja moga učitelja - ona se mora poštovati po svaku cenu bez obzira na lične žrtve." Stajao sam tako dugo gledajući i razmišljajući. More je bilo mirno i niski oblaci su prekrili horizont. Čuo se samo zvuk talasa koji su zapljuskivali brod. Nisam video zvezde na nebu te noći. Prisetio sam se tada glavnih događaja koji su se odigrali u zadnjih par meseci pre mog odlaska.

Dana 15. januara 1966. završilo se sedam godina mog života kao Uči-dešija u Hombu dođou i oženio sam se sa Mitcuko. Nakon ceremonije održan je prijem, banquet u Tokiju, Kaikao, Shiajakou. O Sensei je bio počasni gost na banquetu zajedno sa Kišomaru Uešiba Senseijem (Waka Sensei, sin O senseia), čija je supruga bila provodadžija u našem braku. Skoro svi veliki učitelji aikidoa iz Japana su bili prisutni, uključujući Koiči Toheia (Koichi Tohei), Oku-

mura Osavu (Okumura Osawa), Jamagučija (Yamaguchi), Arikavu (Arikawa), Tadaši Abe Senseija (Tadaši Abbe), pomenuo sam nekoliko, kao glavni instruktori dođu filijala iz cele zemlje. Za datum venčanja je namerno izabran dan godišnje Hombu **Kagami Baraki** proslave Nove godine (*pogledajte stranu 47*) kada je većina glavnih dođu instruktora iz cele zemlje u Tokiju okupljena tom prilikom. Sasaki Sensei i gospodin Kitaura zajednički su predsedavali prijemom. Takođe, bili su prisutni svi članovi moje i porodice Macuko sa izuzetkom moje majke. Nakon prijema odveo sam Macuko u Obamu, Prefektura Fukui, da bi videli Harada Tengen Rošija (Harada Tengen Roshi) mog Zen učitelja i glavnog igumana u Bustukodiju. Roši je živeo u malom hramu koji je podignut pored manastira i tamo je bio prisutan i njegov učenik Jamahata Hogen (*videti napomenu na kraju broj 4*) koji mi je postao doživotni prijatelj. Obama je malo ribarsko selo sa veličanstvenim pogledom na Japansko more. Zime su ovde oštre i veoma hladne sa velikim snegovima i snažnim vetrovima koji duvaju od mora iz pravca Sibira. Nas četvoro Macujo, Roši, Jamahata i ja, nakon što smo uz pesmu popili topli sake, prošetali smo obalom.

Dana 15. februara 1966. mesec dana nakon mog venčanja, moja majka je umrla u bolnici nedaleko od njene kuće. Bila je u komi

nedelju dana nakon početka akutne srčane insufijencije. Imala je 56 godina. Stajao sam pored njenog kreveta kada je izdahnula i kada sam video suzu na njenom licu znao sam da je otišla zauvek. Nosio sam je na kolenima do taksija i do njene kuće. Dok sam stajao na krmi broda u sred noći i u sred ničega na otvorenom moru prisećao sam se uspomena na moju majku i iznenada me je obuhvatila strašna tuga jer sam bio svestan da sam ja u velikoj meri bio odgovoran za njenu smrt i bolest. Moje najranije sećanje na nju je iz vremena kada sam imao 4 godine. Moja majka i ja smo bili u poseti mojoj baki u Mukojami, Sumida okrug, Tokio, kada se moja majka iznenada porodila sa mojim bratom. Šetajući, moja baka je jednog dana čula neku buku na ulici. Na njeno zaprepašćenje otkrila je da sam ja vinovnik sukoba. Ona je intervenisala i izbacila me iz te gužve. Vratila me je kući i ja sam tada seo na futon kraj moje majke koja je na njemu ležala i odmarala se. Majka je podigla glavu sa jastuka dok joj je baka prepričavala šta se dogodilo. Sećam se njenog bledog i ožalošćenog izraza lica ali se ne sećam tačno šta mi je tada rekla. Nakon incidenta moja majka je često dolazila na poziv direktora škole kod njega u kancelariju ne bi li čula i za druge epizode mog nasilničkog ponašanja. Svaki put kada bi se vratila sa sastanka ona bi sela pored mene i održala mi predavanje sa suzama u očima. Uprkos

njenoj patnji i naporu da me civilizuje nisam promenio svoje ponašanje. U svemu što me je okruživalo: školi, društvu, ljudima video sam samo licemerje i nepravdu koju nisam mogao razumeti niti prihvatiti, već odupirati se i buniti protiv svega i svih. U mom srcu ja znam da nije bilo borilačkih veština da bih verovatno završio kao terorista ili kriminalac. Unutar osećanja krivice za smrt svoje majke osećao sam ipak olakšanje zbog činjenice da je ona volela Micuko od prvog dana kada ju je srela. Moja majka je bila vrlo zadovoljna mojim brakom i Micuko je tretirala kao kćer koju je izgubila kada je imala 3 godine. Micuko je bila pored moje majke i brinula o njoj tokom njene bolesti sve do smrti.

Stojeći na palubi broda bio sam na pragu budućnosti koju nisam mogao zamisliti kakava će biti. Rekao sam sebi da je ovo tek početak, šta god da se desi moram se odvojiti od svega što ostavljam iza sebe. Uveče drugog dana mog puta brod je uplovio u Južno kinesko more i posmatrao sam ostrvo Tajvan u daljini. Ubrzo potom video sam i dve američke podmornice i osetio oblake rata kako se šire nad Vijetnamom.

T.K. Chiba

25. septembar 2005.
San Dijego, Kalifornija

Beleške na kraju:

1. Masatake Sekiya (1917-1995.) je bio direktni učenik dr. Geoga Osawe, osnivača makrobiotskog sistema u ishrani zasnovanog na drevnoj kineskoj filozofiji i “jin-jang” principima. Uz pomoć svoje supruge g. Sekija je zahvaljujući svojoj stručnosti u makrobiotici preuzeo brigu o O senseiju u njegovim poznim godinama. On je bio 6.dan u aikidou i počeo je treniranje borilačkih veština u Yoshinkan školi, koja se kasnije odvojila od Hombu stila. Bio je posvećeni učenik senseija Jamagučija i vežbao je Kashima Shinryu mačevanje pod Noguchi senseijem. G. Sekija mi je pomogao tokom mojih prvih podučavanja na Britanskim ostrvima.

2. Kenshiro Abbe (1913-1986.) je bio poznati džudo instruktor koji je diplomirao na Busen Martial Arts koledžu u Kjotu. On je osnovao Britanski džudo savet (British Judo Council) 1956. godine. Kao učenik O senseija (tačni datum mi je nepoznat), je osnovao Britanski aikido savet (British Aikido Council) u okviru BJC-a. Njegova najpoznatija borba kao džudiste desilla se 1936. u Saineikanu u

Carskoj palati u Tokiju. Tu su bili prisutni kao komisija najbolji i najjači džudisti u Japanu, svi nosioci 5.dana. Pet najboljih su izabrali da se bore sa svim drugim učesnicima. Abbe sensei je svakog od protivnika pobedio za manje od jednog minuta, uključujući i gospodina Kimuru, koga su tada smatrali za najjačeg džudoku u savremenoj japanskoj džudo istoriji.

3. Tadaši Abbe (1915? -1979.) je bio dugogodišnji učenik O senseija, vežbao je u Ivami i Hombu Dođou tokom i nakon rata. Radi se o legendarnom učitelju aikidoda u Evropi čiji se stil i dalje neguje među starijim generacijama aikidoka. Stigao je u Francusku 1953, kao prvi aikido učitelj poslat u inostranstvo od strane Hombu dođoa. Podučavao je aikido u celoj Evropi i Severnoj Africi. Pomenuti Kenshiro Abbe, povremeno ga je zvao da podučava aikido pri Britanskom aikido savetu (British Aikido Council). Tokom rata je držao početne kurseve na Takushoku Univerzitetu, a potom je prebačen na Waseda univerzitet. Nakon toga je volontirao na Yokaren koledžu ratne mornarice, gde je izabran, da

tokom rata bude spušten sa matičnog broda kao čovek-podmornica, da ponese i aktivira 500 kilograma eksploziva u cilju uništenja brodova neprijatelja. On je preživeo rat, čime je nestala i prilika da ispuni svoju dužnost i bio je ljut zbog toga do kraja života. On i ja smo bili prijatelji i često smo se družili nakon njegovog povratka u Japan 1963. Divio sam mu se u velikoj meri.

4. Yamahata Hogen (rođ. 1937) je zen kaluđer koji je posetio dođo u Iwama 1960. gde je boravio jedan mesec, nakon čega je nastavio svoje putovanje. Tokom tog boravka smo se sprijateljili za ceo život i od tada redovno komuniciramo. Na savet svog gospodara, 1962. je došao u Nagoju da živi i trenira u Aikikaiju Nagoje, baš u vreme kada sam ja bio zadužen za dođo. Došao je u SAD 1983. na moj poziv na otvaranje “North Park” dođoa u San Dijegu, u Kaliforniji. Autor je zen publikacije “Otvoreni put”, za koje sam napisao uvod. Trenutno boravi u Australiji.

Razmišljanja o danovima i do-u (Tao-u)

Seishiro Endo sensei, 8. dan

preuzeto sa sajta "COSMOS Online"
Aikido Saku Dojoa Endo Senseia

Prevela: Katarina Novaković

Dana 4. januara 2001. promovisan sam u 8. dan na Hombu Dođo Kagami Biraki ceremoniji, a 3. juna održana je svečanost u tu čast. Želeo bih da izrazim svoju zahvalnost svima koji su mi pomogli u pripremi ove svečanosti kao i svima onima koji su prisustvovali. Zahvaljujem se svima za sve čestitke i poklone.

Postojeći sistem stepenovanja u aikidou je zasnovan na propisima koji su na snazi od 1. aprila 1989. a koje je doneo Aikikai Hombu Dođo: postoji 8 stepenova od Shodana do 8. dana koje dodeljuje Aikido Došu i ti stepenovi se dodeljuju na osnovu postignuća i doprinosa u okviru aikidoa. Danovi se mogu dobiti na polaganju ili preporukom (*suisen prim.prev.*). Kvalifikacije osoba koje ispituju i polažu na ispitima i koje dodeljuju i primaju zvanja kao preporuku u svakoj situaciji su različite.

Budući da je aikido raširen u preko 80 zemalja jako je teško biti siguran u to da li je svaka pojedinačna grupa ispravno shvatila i

usvojila postojeći sistem stepenovanja. Želeo bih da ostavim po strani svoje impresije u vezi moje promocije za najviši pojas u okviru ovog sistema, hteo bih da iznesem neka moja razmišljanja iz mog dosadašnjeg iskustva po ovom pitanju.

Do sada sam više puta izjavio da sam shvatio aikido kao "Tao" (put). Tragati za putem znači tragati u dubinu i to je staza kojom svako ide na sebi svojstven način. Ne postoje ograničenja po pitanju koliko se duboko može otići. Za neke put može biti cilj, ali pošto je put za svaku osobu drugačiji možda on i nije pravi cilj za svakoga. Da li možemo uopšte pretpostaviti šta je konačno odredište?

Stepenovanje je objektivno sredstvo za procenu sposobnosti i napretka pojedinca i predstavlja jedan skup standarda. Međutim, verujem da to nema nikakvog značaja u procesu traženja Tao-a (puta). Koliko će neko otići duboko u svom razumevanju su unutrašnja pitanja na koja samo onaj koji

vežba može da odgovori. Ja sam sklon da verujem da je nemoguće izmeriti dubinu koju je neko dosegao u traganju puta koristeći fiksne standarde.

Prošlo je 40 godina od kako sam počeo da vežbam aikido. Kad se osvrnem na moje dosadašnje iskustvo mogu da kažem da sam se susreo sa mnogo učitelja počev od O senseia, da sam mnogo učio i pročitao mnogo knjiga. Kada sam počeo da vežbam aikido razmišljao sam samo o tome kako postati jači. U to vreme smatrao sam da postati jak znači naučiti tehnike i ojačati telo. Međutim, postepeno sam doveo u pitanje ovaj način razmišljanja i vežbanja. Tada sam počeo čitati knjige o Zenu i Budou. Među knjigama koje sam tada čitao nalazi se i drevni kineski tekst o borilačkoj taktici “Liu Tao”.

Iz odeljka “Hujuan” (“Poglavlje Tigar”) citiram sledeće:

- Ako nailazi, suoči se; ako odlazi, pusti da ode.
- Ako se protivi, umiri ga.
- 5 i 5 su 10.
- 2 i 8 su 10.
- 1 i 9 su 10.
- Kao ove jednačine, uskladi se.
- Sagledaj stvari duboko i oseti ono što je skriveno.
- Veliko je svuda, beskonačno je malih minuta.
- I život i smrt su mogućnosti.
- Promena zavisi od trenutka.
- Nikada ne budi uznemiren.

Ja sam razumeo ovaj tekst na

sledeći način: Uklopite sve sukobe u harmoniju. Ako ste to u stanju da učinite, onda je to najmoćnija stvar. Uvidite ono što je manifestno i latentno (vidljivo i skriveno), Jin i Jang i razmišljajte o tome šta je neograničeno veliko i malo. Ubiti i sačuvati život, ići napred i nazad, sve je trenutno. Kada se suočavamo sa nečim direktno treba sačuvati stabilnost i mirnoću (spokoj) uma/srca (KOKORO).

U to vreme vežbao sam mekano nastojeći da razumem i primenim ove reči na delu, počeo sam da fokus moje pažnje usmeravam na sada i ovde i u susretu sa partnerom osećao bih njegovu snagu i njegov ki. Kada sam počeo da vežbam na ovaj način primetio sam da sam počeo da se krećem sa svojim partnerom ne nasilno bez svesne misli kao što nikada do tad nisam doživeo. Dok sam vežbao na ovaj način još jednom sam preispitao sebe. Došao sam do zaključka da nezavisno od fizičke

snage odbacujući ego i krećući se tiho i fleksibilno može se intuitivno i neposredno u trenutku uskladiti sa partnerom.

U tekstu “Kosmos 11” napisao sam da ideja puta označava ujedinjenje svih stvari u opoziciji i ujedinjenje različitosti. Naglašava se važnost jedinstva u svim stvarima, a jedinstvo ima apsolutni prioritet u odnosu na sve. Posle bavljenja aikidoom, uz ideju Taoa (puta), moje se misli šire na celo ljudsko društvo, planetu i čitav univerzum.

Nered i konfuzija postoje u ljudskom društvu, a ljudi pokušavaju da pobegnu iz takvog društva produbljujući izolaciju i osećajući se nesigurnim. Međutim, sve oko nas živi i manifestuje se onakvim kakvim jeste i to nije rezultat neke posebne sile koja ih čini takvim kakvim jesu. Ono što mi vidimo kao suprotnosti i raznočinitosti - međusobno se neguje i dopunjuje. Ne koristiti silu, uskladiti se i razumeti stvari onakvim kakve one jesu - to je ideja Puta. Tragati za Putem znači odvojiti se od svih vrsta “moći” i otkriti ga samog po sebi. Moć i rangiranje su nepotrebni za ovakav poduhvat.

Osoba koja vežba aikido kao put ne bi trebalo da shvata svoj pojas kao simbol moći i znanja već samo kao pokazatelj svog položaja u krugu aikidoa i samo kao potvrdu napredka u svom vežbanju.

Vaš učitelj - vaš izbor

Seishiro Endo sensei, 8.dan

*preuzeto sa sajta "COSMOS Online"
Aikido Saku Dojoa Endo Senseia*

Prevela: Katarina Novaković

Upravo su se završili aikido seminari na kojima je učestvovalo oko 2.000 ljudi iz zapadne Evrope i koji su trajali oko četiri nedelje. Ljudi su bili prepuni entuzijazma i svaki trening je bio veoma prijatan. Broj učesnika na ovim seminarima raste iz godine u godinu. Posmatrajući atmosferu na treningu verujem da većina učesnika takođe deli moja osećanja. Iznad svega, bio sam pod utiskom kada mi je neko u svlačionici rekao da sam ja ambasador mira.

Međutim, ovog puta susreo sam se sa grupom ljudi sa kojima nikada ranije nisam vežbao. Dva i po sata sam se zaista trudio da pokušam da ih opustim što uvek radim na svim svojim treninzima, ali svi moji napori su bili uzaludni. Ne mislim da je to bilo zbog toga što moj način podučavanja nije dovoljno dobar po njih. Izgledalo mi je da čvrsto slede ono što su naučili od svojih učitelja. Što su duže vežbali aikido izgledali su mi tromo i sporo a njihov trening je bio rutina – vežbanje samo radi vežbanja. (vežbanje koje nije konstruktivno). Zamolio sam ih za fleksibilniji, konstruktivniji pristup

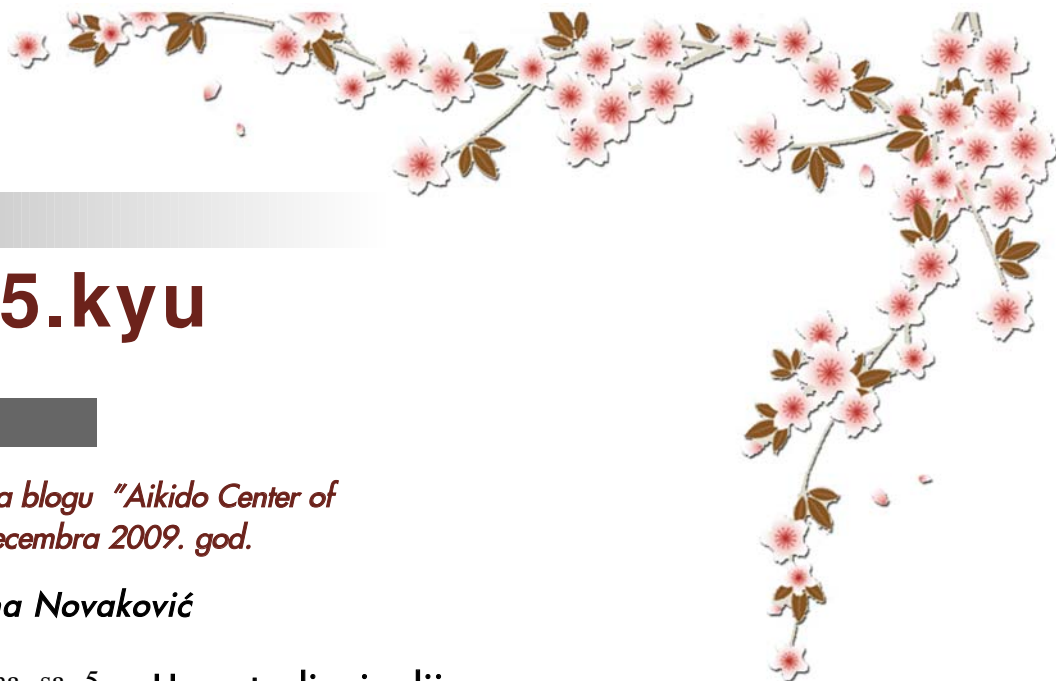
treningu ne smatrajući da su time na gubitku.

U Japanu postoji poslovice: “Vrapci nikad ne zaboravljaju svoju igru, ni posle 100 godina”. Ja sam to shvatio ovako: “Šta naučimo na početku to se veoma brzo ugradi u telo, ima veliki uticaj na nas i ne može se lako zaboraviti”. Takođe, postoji još jedan izraz: “Potrošite najmanje tri godine u potrazi za vašim učiteljem”. Čuo sam da je ova izreka došla iz Zen budizma. Sveštenik koji praktikuje asketizam se zove “Un-sui” (putujući budistički sveštenik). Ovo potiče od reči „Kohun-ryuusui“ što dolazi iz priče o svešteniku koji je obišao mnogo zen hramova u potrazi za mentorom koji će ga voditi na putu asketizma. Ta ideja je zaboravljena u današnje vreme. U današnje vreme ljudi koji počinju da vežbaju nešto najčešće traže učitelja po kriterijumu - koji im je najbliži po mestu stanovanja. Započinju da uče nešto bez toga da se predhodno zapitaju kakav ili kakva je njihov učitelj.

Mnoge japanske aikidoke vežbaju aikido samo u sopstvenom dođu ili sali. Oni retko imaju

priliku da odu na drugo mesto i nauče nešto i od drugih učitelja. Suprotno tome, aikidoke u inostranstvu posećuju aikido seminare da bi videli i druge učitelje. Njima je dostupno mnogo informacija i usled toga misle da su razumeli sve, nikada se ne upuštajući u dublje sagledavanje i razumevanje. Oni poznaju mnogo površnih tehnika i zadovoljni su time. Postoji problem u razlikama u tradicionalnom načinu razmišljanja i onima koji to nisu, i jedni i drugi trebaju biti ponovno promišljeni. Za one koji su već počeli da vežbaju, trebalo bi da vežbaju sa mnogo različitih ljudi i da uče od većeg broja učitelja, a za one koji žele da nastave da vežbaju i vežbaju preko 15 godina, molim vas, nadite po vašem iskustvu i sudu dobrog učitelja za vas. Ne mora učitelj nužno da vam kaže sve od A do Š. Ipak, izistinsko vežbanje počinje onda kada odaberete učitelja i počnete ozbiljno da razmišljate o svakom njegovom pokretu, njegovim rečima i objašnjenjima.

novembar 1999.god.

Shihan 5.kyu

Jerry Akel

tekst je objavljen na blogu "Aikido Center of Jacksonville", 3. decembra 2009. god.

Prevela: Katarina Novaković

O kružen sam Šihanima sa 5 kjuom. Ili tačnije, ugnjavili su me pre nego što sam postao Yudansha. I kao i Dr. Benell, jos uvek ih vidim, te „ljude čaure”* svuda, na seminarima, u drugim dođoima, blizu nas.

Oni su zarazna bolest.

Ali zalećem se. Dozvolite mi da objasnim. Pre nekoliko godina kao stariji učenik sa pomalo iskustva primetio sam posebnu patologiju izuzetno izraženu na seminarima. Osoba, recimo ja, radim u paru sa očigledno početnikom, nekim sa kim do tada nikada ranije nisam trenirao. Početnik bi onda počeo da me ispravlja, da podučava i da na druge načine komentariše moju tehniku uprkos očiglednim razlikama u veštini nas dvojice. Pripisao sam to infekciji koja truje njegov mozak jer bi svaki nepristrasan posmatrač uočio razliku u znanju iskusnijeg vežbača. Ta bolest se ogleda u potpunom nedostatku svesti. Tu bolest sam nazvao ili bolje rečeno nosioca te bolesti: “Šihan 5.kyu”. Ime se zadržalo i mislim da je korisna skraćenica koja opisuje zarazu.

Uspostavljanje dijagnoze

Ja sam se oslonio na trodelni test koji određuje dijagnozu da li je učenik Šihan 5 kyu. Ako neko zadovoljava jedan od ova tri uslova dovoljno je da se uspostavi dijagnoza, što nije dovoljno da se isključe i neki drugi manje opasni uzroci. Npr. možda je vaš partner samo idiot za šta nažalost nema leka.

Prvi Simptom

Vaš partner hvali vašu tehniku. Ovo je lukavo. Treba biti oprezan prilikom izricanja dijagnoze na osnovu kliničkog iskustava. Ako kompliment sa sobom nosi konotaciju suda za razliku od težnji - učenik je Šihan 5.kyu. Iako deluje protivrečno, kompliment ako je u smislu procene sličan je kritici. Učenik stavlja sebe u poziciju da procenjuje i sudi o drugima, da procenjuje tehniku starijih i iskusnijih učenika. Nebitno da li je pohvala ili kritika. Učenik pokazuje znak bolesti.

Drugi simptom

Učenik pokazuje neobičnu fikciju i zamislja da je blizak sa vode-

ćom ličnošću u vašoj organizaciji. Ja ovo nazivam infekcija “iz povezanosti”**. On se pretvara da poznaje sklonosti i shvatanja glavnog Senseia vezanog za tehniku i pokušava da ispriča neku “znanlačku pričicu iz pređašnjih vremena”. Naravno da se ta priča iz pređašnjih vremena nije mogla dogoditi pre više od dva meseca (koliko i trenira) kao što je i “KUNG FU PANDA” njegova najbliža veza sa borilačkim veštinama. Suština na koju naš prijatelj pokušava da nas uputi je ta da je „On” a ne vi taj koji zna skrivena značenja iza svake određene lekcije (vašeg učitelja). “Samo kad bi bio slobodan da govori . . .”

Treći simptom

Nedostatak poniznosti. Dopustite mi da budem određeniji. Ne mislim ovde na odnose ulizičke

poniznosti prema višim pojasevima koje ponekad možete videti na strunjačama. To je nerazumevanje ovog pojma i ima mnogo više sličnosti sa Dikensovim Uriah Heep-om čija je poniznost bila utemeljena u ponosu i egu. Takođe, ne mislim ni na pristojno ponašanje ili rei (naklon) koji se očekuje pre nego što se slobodno prepustimo partneru. Poniznost o kojoj govorim je veliki učitelj koga Šihan 5. kyu ne poznaje.

To je spoznaja da postoje neke stvari koje znamo, neke koje ne znamo, i suštinska spoznaja da postoje stvari o kojima ne znamo baš ništa. Ta ideja da postoje čitave kategorije saznanja o kojima nismo ni sanjali je suština budo treninga. Suštinski prazna čaša.

To je takođe anatema za Šihana 5 kyu. Kad je sateran u čošak infici-

rani kliconoša može prihvatiti neke odgovore ali treba biti oprezan. Šihan 5. kyu će prihvatiti samo ono što se uklapa u njegovu „svetu veru” i njegov pogled na svet. U njegovom svetu sve je već objašnjeno uključujući i Aikido koji je uredno smešten na mentalnoj polici. Odgovori, iako ne očigledni, su već ovde samo čekaju pravi momenat.***

Naravno, on će biti srećan da odgovori na svako vaše pitanje!

Savet mojim kolegama

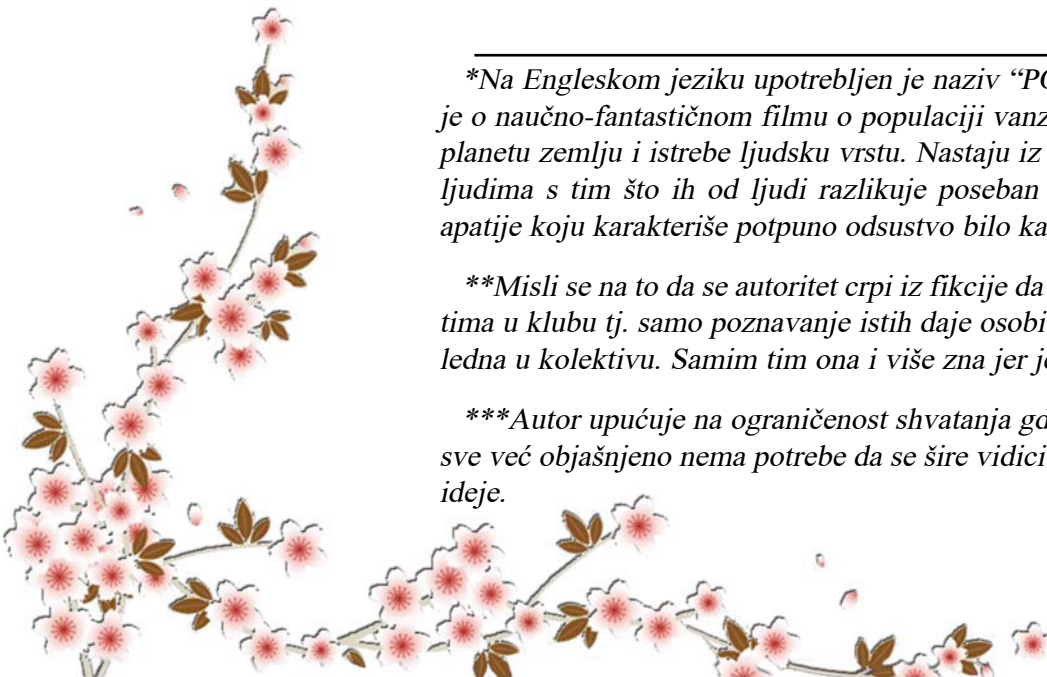
Iako opasna, bolest po mojoj proceni nije konačna. Vežbajući, napaćena duša može ozdraviti i postati istinski čovek, potpuni Aikidoka.

Kao i uvek naša najbolja odbrana je budnost.

**Na Engleskom jeziku upotrebljen je naziv “POD PEOPLE”. U stvari reč je o naučno-fantastičnom filmu o populaciji vanzemaljaca koji žele da nasele planetu zemlju i istrebe ljudsku vrstu. Nastaju iz čaura, u potpunosti su slični ljudima s tim što ih od ljudi razlikuje poseban emotivni sklop, jedna vrsta apatije koju karakteriše potpuno odsustvo bilo kakvog saosećanja.*

***Misli se na to da se autoritet crpi iz fikcije da ste bliski sa vodećim ličnostima u klubu tj. samo poznavanje istih daje osobi osećaj da je značajna i ugledna u kolektivu. Samim tim ona i više zna jer je bliska sa autoritetom.*

****Autor upućuje na ograničenost shvatanja gde se sve već zna, pa pošto je sve već objašnjeno nema potrebe da se šire vidici i da se prihvataju neke nove ideje.*

Učitelji i učenici

Saša Obradović 5.dan

Poslednjih meseci, izgleda da je reč i o godinama, postala su aktuelna pitanja odnosa senseia i učenika. Potreba za ovim člankom je zapravo priznavanje sopstvene greške – ovo je problem koji nikada nije smeo biti smatran manje važnim.

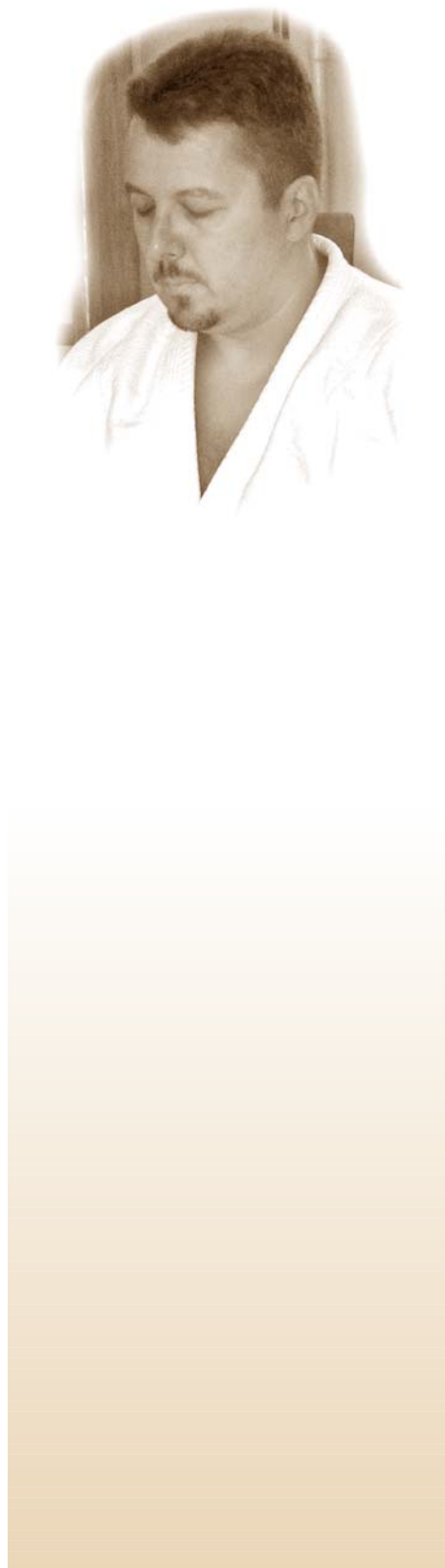
Voleo bih da u ovom kratkom eseju svi pronađu jedni druge - sebe neće pronaći sigurno! Tekst je namenjen samo jednima, drugi će nam poslužiti samo kao ilustracija onoga šta nije ispravno. Ko su prvi a ko su drugi, svako će reći, bar je jednostavno: “Mi smo oni dobri, a ovi drugi su oni koji ništa ne valjaju!”

Pored univerzalnih vrednosti zbog koga ga svi vežbamo, aikido je ponajpre japanska borilačka veština. To je sasvim jasno, složiće se svi: nose se kimona i hakame na treningu, vežba se na tatamiju, naziv veštine je na japanskom, a i osnivač veštine je od oba roditelja 100% Japanac! Verovatno bi se slična definicija mogla dati i folklornom društvu koje neguje plesove i igre iz Japana. Ali aikido klub nije ipak folklorna grupa, zar ne?

Više od 700 godina samuraji su imali presudnu ulogu u formiranju istorije Japana. Reč samuraj je

nastala od glagola *saburau* (samurau) što znači čuvati nekoga. U okviru sajta “Aikido federacije Srbije” možete naći na desetine tekstova posvećenih ovoj ili sličnim temama, o aikidou i o borilačkoj ideji iz vremena samuraja utkanom u njega. Nije postojala antagonistička energija između gospodara i samuraja – gospodar je bio vlasnik života samuraja, i slično nekim našim srednjovekovnim verovanjima i težnjama, život nije bio najdragocenije što je samuraj posedovao - čast se smatrala mnogo važnijom. U nekom drastičnom slučaju samuraj je mogao da traži i da više ne bude samuraj, bedna i odluka vredna prezira ali po današnjim merilima – vrlo praktična. Mač u trnje, motiku na rame, pa na njivu, nema harakirija i sličnih “neprijatnosti” iz samurajskog života! Suprotno samurajima, ronini su bili samuraji kojima je čast da služe oduzeta ili su je oni sami odbacili. Njih bi verovatno danas mogli opisati kao „samostalne privatnike koji su se eto snašli, brate.“

U našem vremenu, par stotina godina od tada, nema gospodara i samuraja ali ima budoa, borilačkog puta i duha bušidoa, puta ratnika. Veštine koje su služile u ratu danas treba da služe u miru.

Aikido zajednice funkcionišu po pravilima modernog društva ali se odnosi i dalje zasnivaju na tradicionalnom i jedino mogućem odnosu između *senseia* (učitelja) i učenika. Sve aikidoke imaju odgovornost da podučavaju svoje *kohaie* (mlađe učenike) ali odnos između *kohaia* i *sempaia* (mlađeg i strijeg) učenika nema ničeg zajedničkog sa odnosom između učenika i senseia. “Dužnost senseia je da učenike vodi putem kojim je sam prošao. Učenici mu daju od sebe najvredniji svoj deo – svoje bezrezervno poverenje. Dužnost senseia je da učenicima da mnogo više od samog znanja, mora da ih podseti na iskrenost, prijateljstvo i na istinsku smelost koju zahteva aikido. Na kraju, dužnost senseija je da učenike izvede u duhu Uešibine zamisli na put aikia - put ljubavi lišen sukoba bilo koje vrste.”⁽¹⁾ U skladu s ovim, ne možete imati više senseija (učitelja) istovremeno! Morate se kao učenici, nevezano dali ste dan ili kyu pojas, odlučiti!

Na senseiju je da li će da vas prihvati kao učenike i ništa ga ne obavezuje da to i učini ako misli da vi to ne zavređujete! Ovo je krajnje ponižavajuća pozicija za gorde i neiskrene, ali ujedno i beskrajno prijatna pozicija za posvećene učenike. *Pogledajte: “Vaš - učitelj - vaš izbor”, tekst Endo senseia 8.dan. na str. 40.*

Tokom mnogih godina smo u našim klubovima imali “učenike“ i majstora Saita ili Tade senseija iako

oni pomenute majstore, a ni majstori njih, nikad u životu videli nisu. Virtuelni “učitelji“ morali su biti obavezno stranci, poželjno je bilo da su to naravno japanci, ali ako nema japanaca može i Italijan, Englez, Mađar, crnac, Yoda ili šta se već nađe samo da nije iz našeg sela! Ako bi nekog od pomenutih videli uživo ili dodirnuli bar jed-

nom – ljubav bi postojala bezrezervna i večna - do sledeće slične ljubavi, naravno! Ovo neodoljivo podseća na pubertetske ljubavi devojčica prema rock zvezdama ili poznatim glumcima, ali i na divnu priču iz filma “Borat” gde se glavni junak nesrećno zaljubljuje u Pamelu Anderson.

Palanačka i malograđanska želja da se ovim izađe iz marginalnosti i prosečnosti zapravo dovodi do apsurdna celu ideju vežbanja veš-

tine. Odnosi u aikidou su uvek uzajamni bilo da se tiču odnosa između učenika ili odnosa sensei – učenik. Rivalitet je uvek izraz frustriranosti, a ona za posledicu ima agresiju ili autoagresiju pa takvi oćelave ili smršaju od baksuzluka i ostanu sami doveka!

Ustvari, često se zaboravlja da je put aikidoa put bosih ljudi u znojnim kimonima i da je vežbanje jedini način za lično usavršavanje. Ne možeš vežbati sa osobom koja nije fizički prisutna kraj tebe. Nađite, prema tome srodne duše, aikido klubova ima kao nikada do sad, i na trening! Bitno je uvek imati na umu da je, suprotno od navika koje nas okružuju, bitan jedino put (do) a nikada cilj. Cilj (pojas ili da postaneš odmah gazda) koji ne bira sredstva i slične mudrolije nisu iz aikido priče. *Pogledajte: “Razmišljanja o danovima i do-u (Tao-u)”, tekst Endo senseia 8.dan. na str. 38.*

Kako ćete naći senseia ako ste ga izgubili ili ga nikad niste imali – to je već mnogo teži problem. Možda da postanete ronin ili da mač zamenite motikom?

Na posletku, kako od učenika postati učitelj je tajna koja se godinama prenosi upravo od senseija ka onim prvim učenicima. Pošto će ovaj tekst čitati, siguran sam, i oni drugi – o tome neće biti ni reči ovde :)

Ukus Banzovog mača

Umetnost
Filozofija
Kultura
Japan
Jezik
Priče

fotografija:
Šminkanje glumca kabuki pozorišta.
"Kabuki" je pozorište nastalo u Edo periodu (1616 – 1868.) u kome glume samo muškarci, muške i ženske uluge. Šminka simboliše njihov karakter. Predstave se bave istorijskim događajima, moralnim konfliktima u ljubavnim odnosima i sl. Glumci koriste staromodni jezik koji teško razumeju i današnji Japanci – govore monotonim glasom, praćeni tradicionalnim japanskim instrumentima. Nema nikakve veze sa "No" pozorištem.

Šminkanje glumice japanskog pozorišta (naravno, ne Kabuki pozorišta) pred izlazak na scenu. fotografija:

Kagami Biraki

Saša Obradović

U Japanu se novogodišnji period smatra najvažnijim delom godine i Kagami Biraki se poklapa sa ovim periodom, proslavlja se obično u drugu subotu ili nedelju januara.

Kao što to često biva sa japanskim terminima i “Kagami Biraki” ima različita značenja. Bukvalan prevod za Kagami je „ogledalo“ a Biraki znači “Otvoreno“ ili “otvaranje“, ali i apstinencija, odnosno raskidanje. Izraz se prevodi kao “Otvoranje ili buđenje ogledala” – što samo po sebi ništa ne govori! Ovaj praznik se naziva i ceremonija lomljenja “Mochija“, okruglog keksa od pirinča koji simbolizuje, pogodili ste, ogledalo.

Ovo je pravi izazov za nas znatiželjne i moramo se vratiti na početak, baš na početak, na priču o ogledalu i boginji Amaterasu!

☉ Šinto i ogledalo

Japanska Šinto religija nema svetu knjigu nalik Bibliji ili Kuranu ali ima dva sveta teksta iz VIII veka koji se zovu Kodiki i Nihongi. U to doba, car Temu se zabrinuo da bi se drevne priče o božanskom poreklu carske loze mogle izgubiti i dao je da se one zapišu. Temuova naslednica, carica Gemei nastavila je započeto i dala je da se zapiše usmena istorija koje se prenosila u narodu. Prva knjiga Kodiki ili “Zapisi o dnevnim stvarima” obuhvatila je zapise o carskoj lozi, knjiga Nihongi ili “Hronika o Japanu” opisala je božansko poreklo Japana. Slično kao i kod hrišćanskih jevanđelja, verzije istih priča u ova dva spisa donekle se razlikuju.

Prema Šinto verovanju univerzum je oduvek postojao kao

uljevito, trskom pokriveno more. Jednog dana se more podelilo na nebo, zemlju i more, i “*Jomi cu kuni*” - zemlju mraka.

Dok se taj burni cirkus dešavao iz mora su izronila tri kamija tj. boga i popela se na nebo. Vremenom su počeli da se razmnožavaju i danas ih ima bezbroj ali konačno mnogo! Slobodno pročitajte još jednom poslednju rečenicu! Peti par koji se rodio u tom procesu deljenja bili su Izanagi i Izanami koji su nakon venčanja dobili mnoge bogove kao decu ali su stvorili i ostrva Japana. Nakon melodramskih događaja gde ima i umiranja i odlaska u svet mrtvih kao i povratka iz istog, sad već samac Izanagi je, osećajući se prljavo, otišao na kupanje i u tom činu je nastalo takođe mnoštvo bogova – neki od njegove odeće, od pranja nosa rodio se recimo bog oluje i najzad, dok je prao levo oko, rodila se *Amaterasu Omikami* – “nebeski sjajni kami”, boginja Sunca. U njenu čast se i Japan naziva Zemljom islazećeg sunca.

Amaterasu je nakon burnih sukoba sa svojim bratom probisvetom, bogom oluje Susanomom u jednom trenutku rešila da se povuče u pećinu. Svađa koje je predhodila ovom mučnom događaju liči na našu domaću svakodnevnicu – završena je tako što je brat sestru gađao kožom živog odranog nebeskog konja nakon čega je seo i smejaio joj se!

Nakon ovog događaja ona ulazi u pećinu i nestaje sunca, plodova i svega što ide uz nju, zli duhovi zavladaše svetom. Drugi kamiji, njih tačno 8.000.000 su se skupili, napravili ispred pećine zabavu rešivši da je izmame napolje. Doneli su joj pred ulaz od pećine sjajan nakit i rekli joj da izađe pošto se pojavila lepša cica od nje. Kad je Amaterasu izašla, najzad smo došli do onog zbog čega je i pomenuta cela ova priča – stavili su ispred nje OGLEDALO i ona je ugledala po prvi put svoje prelepo lice. Dok je trajao taj proces njenog čuđenja sopstvenom lepotom, zatvorili su joj prolaz ubuduće u pećinu – sunce će zauvek biti na zemlji, a ogledalo i nakit postaće ubuduće simboli njene nebeske moći. Na zimski solsticijum (“kada sunce stoji”, u prevodu - zimska kratkodnevnicu) slavi se njen izlazak iz pećine i smatra se da se tada ona negde oko nas skriva.

Svi japanski carevi smatrali su se potomcima boginje Amaterasu, ili čak njenim sinovima.

Sve ove priče neodoljivo podsećaju na antičke legende. Šinto naravno sadrži i mnogo toga pohranjenog u narodnim verovanjima koja i danas žive u Japanu.

Mi smo slična narodna verovanja uglavnom održali u: “pomeri se s mesta” – bajalici kojom teramo zloduhe, naše “kamije” i uroke ili “kucni u drvo, da ne čuje zlo”, kao i u sličnim (prazno)

verovanjima – uz u nekim slučajevima osudu ili tolerisanje zvaničnih duhovnih konfesijalnih “provajdera“. Vile, rusalke, crveni konci i ostale rekvizite izlaze iz teme ovog teksta koji je ponajpre priča o Japanu.

Praznici u Japanu

Danas se u Japanu proslavlja četrnaest nacionalnih praznika u toku jedne godine:

- Prvog januara je “Nova godina“ (Ganjitsu);
- drugog ponedeljka u januaru se slavi “Dan sazrevanja“. Ovog dana se čestita svima onima koji su postali punoletni (u Japanu to su osobe koje su napunile 20 godina) da bi se ohrabрили da preuzmu odgovornost za svoj život;
- zatim sledi 11. februar, “Dan osnivanja nacije“, kada je prema legendi, Car Đimu osnovao Japan 660. pne;
- oko 21. marta, Japanci slave prolećnu ravnodnevnicu;
- dana 3. maja slavi se “Dan ustavnosti“;
- dana 4. maja sledi još jedan praznik u vezi s prirodom: “Dan zelenila“, tokom kojeg se slavi jedinstvo ljudi sa prirodom;
- odmah sutradan, 5. maja, sledi “Dan dece“, kada se proslavlja zdrav razvoj dece, njihova dobrobit i razvoj njihove ličnosti;

• trećeg ponedeljka juna je “Dan pomorstva“, odnosno Dan zahvalnosti Japana okeanu i morima;

• treći ponedeljak septembra je “Dan poštovanja prema starijima“, kada im se izražava zahvalnost i želi dug život;

• 23. ili 24 septembra, kako već pada koje godine, u Japanu se proslavlja jesenja ravnodnevnic;

• drugi ponedeljak u oktobru je “Dan zdravlja i sporta“;

• treći novembar je “Dan kulture“;

• zatim 23. novembra pada “Dan zahvalnosti radnicima i radu“, kada se izražava poštovanje prema radu, proizvodnji, zahvalnosti za tuđi trud;

• konačno, slavi se i 23. decembar kao Carev rođendan, što je promjenljivi datum, prema tome kada se aktuelni car rodio, naravno.

Ono što je odmah vidljivo, pogotovo ako ste iz naših krajeva sveta je da nema verskih (nijedan), a i političkih praznika je svega dva ili tri. Svi ostali, njih jedanaest, su sekularni i tiču se proslave prirodnih fenomena, proslave običnog čoveka, odnosno slavljenja svakodnevnog života. Iako se sve može interpretirati politički, državno slavljenje ravnodnevnic, zelenila ili mora - svakako mnogo govori o karakteru samog društva. Većina

ovih praznika uspostavljena je nakon Drugog svetskog rata u skladu s doktrinama pacifizma i nenasilja i konteksta ekonomskog razvoja. Naravno da ništa nije bilo slučajno i ovakav izbor državnih svetkovina odličan je indikator nastojanja i suštine te države i društva.

Konačno, možda i najvažnija svetkovina u Japanu je Hanami, koja se obeležava tokom ranog aprila. To je običaj uživanja u lepoti, ponajviše procvetalog trešnjinog cveta. Tog dana se takođe ne radi, a japanske porodice odlaze na piknik u parkove, gde se sedi na ćebadima, jede, pije, peva i gleda lepota trešnje u cvatu.

Već mi se javila slika naše srpske patriotske omladine, kratko ošišane u crnim majcima kako sedi na livadi ili igra bagminton i divi se, u našim uslovima, cvetu procvetale domaće šljive . . .

Kagami Biraki

Kagami Biraki nije danas nacionalan praznik u Japanu ali se obeležava u mnogim porodicama i naročito pri borilačkim veštinama. Praznik datira iz 15. veka i iz samurajske je tradicije, a u moderne borilačke veštine uveden je 1884. kada Ćigoro Kano (osnivač džudoa) pokreće običaj njegove proslave u Kodokanu, gde džudo organizacija ima sedište i danas. Od tada i druge japanske veštine kao što su aikido, karate ili điuđicu, vremenom usvajaju ovu proslavu kojom zvanično počinje nova godina a ujedno se i završava period novogodišnjeg slavlja.

U doba samuraja, Kagami Biraki je bio poznat i kao "dan oklopa" gde se na ovaj dan polirao oklop do sjaja nalik ogledalu. Kada vam danas u karateu, džudou ili aikidou vaš sensei govori o radu na sebi, o usavršavanju, smanjenju ega, to je zapravo to poliranje oklopa odnosno ogledala kako bi svoj um i svoje mane videli jasno u njemu.

Na Kagami Biraki, lome se okrugli kolači - Kagami Mochi od pirinča koji su često obojeni različito da bi predstavljali regione ili pojedine klanove. Oblik kruga ovih kolača simbolizuje takođe ogledalo, a njihovo lomljenje simbolizuje lomljenje tj. otvaranje ogledala.

Kolači se nakon toga jedu - to se smatra kao akt duhovnog pričešća a ujedno i kao fizički čin molitve

za mir i sreću u novoj godini u duhu optimizma i obnove. Kagami Mochi predstavljaju obnovu, početak nove godine i pripreme za dolazak novog poljoprivrednog ciklusa. Tada se otvara i za tu priliku pripremnjena bačva sakea.

Na primeru ovog praznika izvrsno se vidi i danas prisutna prepletenost šinto i budističkog, zenovskog uticaja na japanske običaje i japansko društvo.

Aikikai Hombu Dođo i Kagami Biraki

Ovaj praznik se proslavlja i u aikidou, a centralni događaj je u Aikikai Hombu Dođou. U skladu sa tradicijom slavlje traje od ranog jutra, a prošle godine je bila upriličena i demonstracija u Nipon Budokanu u Tokiju.

Na taj dan se, jednom godišnje, u Aikikai Hombu dođou donose najvažnije odluke bitne za aikido organizaciju - toga dana se proglašavaju od strane Došua pojasevi od 5. do 8. dana.

Ove godine, na Kagami Biraki ceremoniji u Tokiju, 10. januara 2010. god. Saša Obradović i Novak Jerkov su promovisani u Hombu dođo 5.dan.

Ovaj sigurno mali događaj za svetsku aikido zajednicu je za nas prirodno veoma bitan dan. Ne radi se samo o dve titule nego posredno i o priznanju za sve koji su uz nas istrajali predhodnih godina na zajedničkom putu traženja aikija.

Na ovom velikom, pozitivnom vetru ćemo još dugo u godinama koje slede zajednički leteti . . .

U tu čast - Kampai (Živeli)!

literatura:

"Šinto", Paula R. Harts, Ćigoja štampa, Beograd, 2002.

"Japan", Vladimir Devide, Centar za informacije i publicitet, Zagreb, 1978.

"Japansko-Srpski i Srpsko-Japanski rečnik", Hiroši Jamasaki - Vukelić, Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, Beograd, 2003.

стоји се од з
значава хармонију,
на наше унутрашње
значава пут. Све
Пут остваривања
нутрашњим бићем
преводи, пут ка
је са пра Енергијом
модерна Борилачка
очетку два, ~~дв~~ светог
Морихеј Уешиба а
нка аикиџоа је 1925
лежи у вештини
твореној у 9 веку у

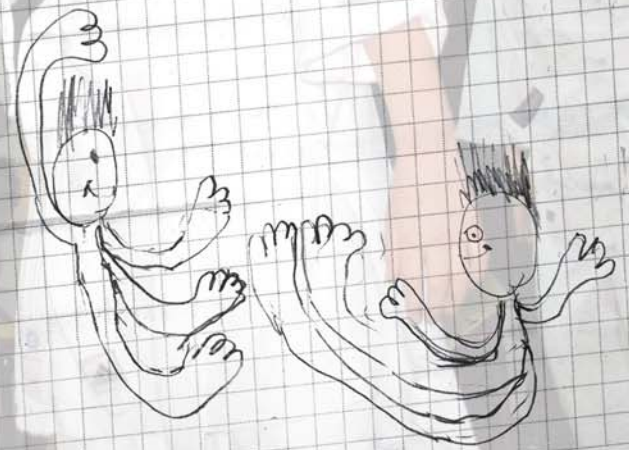
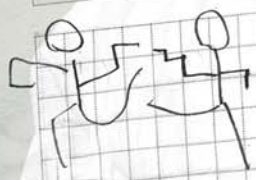

Аикиџо је јер је забаван спорт,
занимљив и учим да се одбраним.
Друштво је супер и лепо чам је на
тренингу. Јако ми је кад сам боле-
стан јер не могу да идем на тренинг.
Волео бих да једног дана postanem
мајстор.

Трифунџић, Немања

За мене аикиџо је леп
спорт. Највише напредуј-
ем у падовима
Ако пробаш да тренираш
аикиџо сви деће те се

Нађа

Aikido federacija Srbije - Aikikai Srbije
je zvanično priznata organizacija od strane
AIKIKAI FOUNDATION
Aikido World Headquarters-a
Tokyo JAPAN

